

2 Copies

Banarasi Prasadi

Singha vyaghra sahita

Jagadishw panghalakshmani

गिहवाचकहिता जागदीश पंचलक्षणी

Sanskrit -

Paper - Printed

1930 Sambat - 1st Copy & 1940 Sambat - 2nd

1st Copy - 8 Folio & 2nd Copy - 12 Folio

14.8" x 5.8"

13.1" x 4.9"

Complete

F-7

115

अथसिंहव्याघ्रसहिताजागदीशीपञ्चलक्षणीप्रारभ्यते

श्रीगणेशायनमः॥समारब्धेति॥समारब्धं यदनुमानप्रामाण्यपरीक्षणं तत्कारणीभूतं यद्वा सिद्धोपायप्रतिपादनं तन्निरातं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमित्यर्थः। तथा च प्रामाण्यव्यवस्थायनो यो ह्यतसंगत्या व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमिति भावः। अव्याप्यवृत्तीति। कपिसंयोगी एतद्वृत्त्वादित्यादावव्याप्तिरित्यर्थः। इदं च येन रूपेण येन सम्बन्धेन च साध्यत्वं तदवच्छिन्नप्रतियोगिता कसाध्याभावस्य प्रवेशमादृत्य। अन्यथा तु व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्थलेपि विशिष्टाभावादिकमादाय दोषो बोध्यः। अव्याप्यवृत्तिसाध्यके व्याकाशादिहेतावव्याप्त्यभावादाह॥ सद्देताविति॥ वृत्तिमद्देतावित्यर्थः। ननु साध्यवद्भिन्नो यः साध्याभाववानित्यर्थे साध्याभाववत्पदवैयर्थ्यसाध्यवद्भिन्नावृत्तित्वस्यैव सम्यक् कृत्वात्। न च वृत्तित्वेन समं साध्यवद्भिन्नस्यान्वयाविवक्षणात्साध्याभाववता सममेव तादात्म्येनान्वयविवक्षणात्तवैयर्थ्यमिति वाच्यं। तथा सति। साध्यवद्भिन्नात्मको यो मतुवर्थः। संबन्धी तदवृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वेन साध्याभावपदव्यर्थताधौ व्यात् अतः सप्तमीसमासं समर्थव्याचष्टे॥ साध्यवद्भिन्नइति॥ तथा च साध्यवद्भिन्नस्यावृत्तावनन्वयाद्यथा सन्निवेशेन वैयर्थ्यम्। साध्याभावे साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशेषणत्वव्याप्यवृत्तिसाध्यकसंग्रहार्थमेवेत्याशयः साध्यवद्भिन्नवृत्तिद्रव्यत्वादिमतिधूमादेः सत्त्वादव्याप्तिरसम्भवो वा स्यात्॥ अतः साध्याभावेति॥ न

॥समारब्धानुमानप्रामाण्यपरीक्षाकारणीभूतव्याप्तिग्रहोपायप्रतिपादनं निरातं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमारभते नन्वित्यादिना साध्याभाववदवृत्तित्वस्याव्याप्यवृत्तिसाध्यकसद्देतावव्याप्तिमाशंक्याह साध्यवद्भिन्नेति। साध्यवद्भिन्ने यः साध्याभावस्तदवृत्तित्वमिदित्यर्थः। कर्मदो संयोगाद्यभावस्य।

॥चकपिसंयोगी एतद्वृत्त्वादित्यादावव्याप्तिरित्यर्थः॥ व्याप्यपदव्यर्थमिति वाच्यं प्रतियोगितासंसर्गेण साध्योयत्वेनैव साध्याभावस्य प्रवेशः नत्वभावत्वेनापीति तद्वैयर्थ्यशंकानवकाशात्। वस्तुतस्तु स्वप्रतियोगितावच्छेदकसंसर्गेण साध्यवद्भिन्ने वर्तते यः साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्योयोः भावस्तद्वृत्तित्वमर्थः। तथा च साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन साध्योयत्त्वार्थकस्य साध्यपदस्यानुक्तौ स्वप्रतियोगितावच्छेदकीभूतसमवायादिसंसर्गेण वद्भादिमतोऽन्यस्मिन्पर्वतादौ वर्तते यः समवायसंबन्धाद्यवच्छिन्नवद्व्यभावस्तद्विधूमादेः सत्त्वादव्याप्तिः स्यादतस्तदुपलक्षितमिति नव्याः केचित्तु व्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्वादिरूपविरुद्धधर्माध्यासात्संयोगाद्यभावस्यैव द्रव्यगुणाधिकरणभेदेन भेदेन तु गगनाद्यभावस्यापि मानाभावात्। तथा च साध्यवद्भिन्नगगनाद्यभाववति धूमादेः सत्त्वादव्याप्तिरतः साध्यपदमित्याहुः। तन्मदंगुणे गगनाद्यभावे गुणत्वादिसामानाधिकरण्यनतु द्रव्यगगनाद्यभावे तथात्वमित्यादिप्रतीत्या गुणत्वसामानाधिकरण्यतदभावयोर्विरुद्धधर्मयोः संभवादिति दिक् न च घटत्वघटाकाशसंयोगान्यतरत्वावच्छिन्नाभाववानगगनत्वादित्यत्राव्याप्तिः साध्यवद्भिन्ने घटे वर्तमानस्य गगनादिसंयोगात्मकस्य साध्याभावस्याधिकरणे गगनत्वहेतोः सत्त्वादिति वाच्यम्। अभावाभावस्यातिरिक्ततामते एवैतल्लक्षणकर

भिन्नत्वइति। द्रव्यनिष्ठसंयोगाभावतोभिन्नत्वेत्यर्थः मानाभावादिति। तथाचात्राव्याप्यवृत्तिसाध्यकसद्देताव्याप्तिरितिभावः॥हेतोरिति। नचसाध्यवत्प्रतियोगिताकान्योन्याभाव
स्यकेवलान्वपित्वादसंभवाववक्तुमुचितोनाव्याप्तिरितिवाच्यं। वन्दिमान्गगनादित्यत्रगगनादिहेतौलक्षणसंभवान्। तस्यापिसद्देतुतयास्वयंवक्ष्यमाणत्वादितिभावः साध्य
पदस्यसिद्धिकर्मतत्तद्रव्यक्तिपरतयातत्तद्व्यवच्छिन्नान्योन्याभावासामानाधिकरण्यरूपपर्यवसितार्थस्यद्रव्यपृथिवीत्वादित्यादेवेवलक्षणसंभवाद्गधवतीपृथिवी
त्वादित्यादेवेत्याप्तिः कथनमित्यपिब्रूयन्ति ननुसकलस्यसाध्यप्रतियोगिकाभावस्याधिकरणाप्रसिध्याव्यभिचारिण्यतिव्याप्तिवारणार्थंयदिसाध्याभावस्यविशेषणसाकल्यं
तदा वद्विमान्भूमादित्यादिसद्देताव्याप्तिः तत्रापितत्तद्विपक्षवृत्तित्वावच्छिन्नाभावरूपस्यतत्तत्सपक्षवृत्तित्वावच्छिन्नाभावरूपस्यवासाध्यप्रतियोगिकाभावस्तोमस्या
धिकरणाप्रसिद्धेरतआह साकल्यंसाध्याभाववतीतितथाचसाकल्यंनसाध्याभावविशेषणमतोनाऽप्रसिद्धिरितिभावः नन्वेवमपिसाध्याभाववन्निखिलांतर्गतेमहानसादौ
वर्त्तमानस्याभावस्यप्रतियोगित्वधूमादौनास्तीत्यव्याप्तितादवस्थमतआह। साध्येचेति। तथाचसपक्षोमहानसादिः नसकलसाध्यस्याभाववान्द्रव्यदोषः प्रांचस्तुव्यभि

भिन्नत्वेमानाभावादाहसाध्यवदितिहेतोः साध्यवत्प्रत्यक्षभिन्नदृष्टांतवृत्ति त्वेनाव्याप्तेराहसकलेति साकल्यंसाध्याभाववतिसाध्येचबोध्यं साध्याभा
वोचासाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकोग्राह्यः तेनविपक्षैकदेशनिष्ठाभावप्रतियोगिनिव्यभिचारिणिनातिव्याप्तिः नवानानाव्यक्तिसाध्यकसद्दे
ताव्याप्तिः॥

चारिण्यतिव्याप्तिवारणार्थंसाध्याभाववतियावत्वविशेषणेदत्तेएवसाध्येपावत्वमव्याप्तिवारकतयासार्थकंभवतीत्यतः साध्याभाववत्येवसाकल्यंप्राक्कोजयतिसाकल्यमित्यादि
नेत्ववतारयन्ति तन्महं साध्याभाववतिसाकल्यानुक्तावप्यतिव्याप्तिवारकतयैवसाध्येसाकल्यविशेषणस्यप्रथमतःसार्थक्यसंभवात्। अन्यथागगनावृत्तिधर्मवान्द्रव्यत्वा
दित्यादौपदत्वादिलक्षणतत्तत्साध्यव्यक्त्यभाववद्गुणादिनिष्ठाभावप्रतियोगिनिद्रव्यत्वादावतिप्रसंगादितिध्येयं ननुसाध्यवत्प्रतिहित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यसकलसाध्य
प्रतियोगिताकाभावस्यसत्त्वादसंभवः किंचसकलपदोत्तरसाध्यनान्नासकलसाध्यप्रतियोगिताकाभाववतोनुपस्थापनात्तेनसमंसकलपदस्यकर्मधारयोप्यनुपपन्नद्रव्यतआ
हसाध्याभावोवेति। तथाचसाध्याभाववत्येवसाकल्यंदेयंननुसाध्येपीतिभावः साध्याभाववतिसाकल्यं प्रयोजनमाह तेनेति। विपक्षैकदेशः कश्चिद्विपक्षः साध्यनिष्ठसाक
ल्यस्यसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाभावस्यचविवक्षायाः फलमाह। नवेति। एकव्यक्तिसाध्यकेसकलसाध्योक्तावप्यव्याप्तिर्येस्यास्यतीत्याशयेन नानेत्यक्तम्॥ ॥ ॥

पं-जा- २ अत्राप्यवृत्तीति। कपिसंयोग्येतत्वादित्यादावित्यर्थः यद्यप्यग्रे हेत्वभावस्यापिप्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छिन्नस्यैवनिवेशः करणीयइत्यव्याप्यवृत्तिहेतावप्यव्याप्तिर्भव
 ति। तथापियथाश्रुतमूलस्यनत्राव्याप्तिरित्यावेदयितुं व्याप्यवृत्तिहेतुक्तिः। व्यभिचारिणीति। एतद्वत्त्ववान्कपिसंयोगादित्यादावित्यर्थः। अभावद्वयइति। साध्याभावेहेत्व
 भावेचेत्यर्थः। अत्रचसाध्याभावेप्रतियोगिवैयधिकरण्यसाध्यताघटकसम्बन्धेनप्रतियोगिनोयदनधिकरणतद्वृत्तित्वेनधूमाद्यभाववतोप्ययः पिंडादेः कालादिसंबन्धेनधूमा
 दिमत्वेपिनातिव्याप्तिः हेत्वभावेप्रतियोगिवैयधिकरण्यतुप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनप्रतियोग्यनधिकरणत्वघटितेवाच्यं तेनायमात्माज्ञानादित्यादौसाध्याभाववतो
 घटादेर्विषयतयाहेत्वभावप्रतियोगिमत्वेपिनाव्याप्तिः। हेत्वभावोपीति। अपिनासाध्याभावसमुच्चयस्तेनविशिष्टसत्तावान्जातेरित्यादौनातिव्याप्तिः। यद्यपिसाध्याभावोपी
 त्येवक्रमानुरोधादुक्तमुचितं अपिशब्दादेवहेत्वभावस्यलाभसंभवात्। तथापितत्प्रतियोगित्वचेत्यग्रेतन्नतत्पदेनानिर्दिष्टहेत्वाभावपरामर्शसंभवाद्देत्वाभावप्रतियोगित्वचेत्य
 मिधानेचग्रथगौरवंस्यादिति। त्वमभिधानम्। प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगीतिप्रतियोगिपदंप्रतियोगितावच्छेदकताघटकसंबन्धेनावच्छेदकस्यवैशिष्ट्यलाभा

अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्तिसत्त्वेतावव्याप्तेर्व्यभिचारिणिचाव्याप्यवृत्तावतिव्याप्तेर्वारणायाभावद्वयेप्रतियोगिवैयधिकरण्यबोध्यं हेत्वभावोपिप्रतियोगि
 तावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणतत्प्रतियोगित्वंचहेतुतावच्छेदकरूपेणबोध्यंतेनद्रव्यत्वादौसाध्येविशिष्टसत्तादौनाव्याप्तिः॥ ॥ यतेनहृदादौकालिकादिसंबंधे
 नधूमत्वाद्यवच्छिन्नस्यकाष्ठादेः संयोगसंबन्धेनसत्वेपिनाव्याप्तिः तत्प्रतियोगित्वंहेत्वभावप्रतियोगित्वं हेतुतावच्छेदकरूपेणेति हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यपिबोध्यम् तेनात्मभि
 न्द्रव्यत्वादित्यादौसाध्याभाववत्यात्मनिवर्तमानस्यप्रतियोगितावच्छेदकसंबन्धेनप्रतियोगिव्यधिकरणस्यकालिकादिसंबंधावच्छिन्नद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभावस्यप्रतियोगित्वेपि
 द्रव्यत्वस्यातिव्याप्तिः नचहेतुतावच्छेदकसंबन्धेनप्रतियोगिवैयधिकरण्योक्तैवातिव्याप्तिवारणसंभवात्। हेतुतावच्छेदकसंबन्धेनप्रतियोगित्वविवक्षाव्यर्थेतिवाच्यं तथासति
 निर्धूमत्वव्याप्यवानिर्वन्दितादित्यादौनिर्वन्दिताभेदमादायैवलक्षणसम्भवेनिर्धूमत्वव्याप्येत्याद्युत्तरग्रंथेचक्ष्यमाणाव्याप्त्यलग्नकतापत्तेरितिध्येयं हेत्वभावेपिप्रतियोगिताव
 च्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधिकरण्यविवक्षायाः फलमाह। तेनद्रव्यत्वादाविति। अन्यथासाध्याभाववतिगुणादौविशिष्टसत्ताभावस्यसत्तारूपप्रतियोगिसमानाधिकरण
 त्वादव्याप्तिरेवस्यादितिभावः अत्रद्रव्यत्वस्यसाध्यतायांसकलसाध्याप्रसिद्ध्याऽव्याप्तेरुक्तविवक्षयाप्यप्रतीकारादादिपदंतेनगुणवत्त्वादिसाध्यस्योपसंग्रहः द्रव्यतरासम
 वेतमात्रंवाप्रकृतेद्रव्यत्वमितिध्येयं

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम
२

हेतुतावच्छेदकरूपेण हेत्वभावप्रतियोगित्वविवक्षायाः फलमाह। नवेति। सत्त्वादाविति द्रव्यत्वादौ साध्ये ————— इत्यनुवर्तते। यत्रैकव्यक्तिकमिति। तथाच द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिः तत्र सकलसाध्याप्रसिद्धेरित्यर्थः। नन्वितोष्यस्वरसात्साध्यसामान्याभावस्यैव निवेशितत्वात्साध्ये सा कल्प्यं न देयमेवेत्यत आह। विपक्षो वेति। एकव्यक्तिकमित्यनुषज्यते। तथाच यत्रैकव्यक्तिरेव साध्याभाववती तत्र गगनावृत्तिधर्मवानुगगनान्यत्वादित्यादावव्याप्तिः साध्याभाववतः सा कल्प्याप्रसिद्धेरित्यर्थः। ननु साध्यादिभेदेन व्याप्तेर्भेदाद्यत्रैकव्यक्तिरेव विपक्षस्तत्रत्यलक्षणे साध्याभाववतिसा कल्प्यविशेषणं न देयमशेषत्वरूपे वा सा कल्प्यं निवेश्यमतो दोषांतरमाह। निर्धूमत्वव्याप्य इति। निर्धूमत्वस्य साध्यत्वे यत्रैकव्यक्तिकमित्यनेनैव गतार्थता स्यादतो व्याप्यपर्यंत निर्धूमत्वव्याप्यस्यापि स्वेहोदेः स्नेहत्वादिना साध्यत्वे वद्भ्याभावस्य व्यभिचारित्वात् संग्रहीने दोषायेत्यत उक्तम्। तत्वेन साध्ये इति। निर्धूमत्वव्याप्यत्वेन साध्य इत्यर्थः। प्रत्येकमिति। तथाच हेत्वभावस्य महानसीयवद्भेदः साध्याभाववत्सकलात्तर्गतपर्वताद्यवृत्तित्वात् व्याप्तिरिति भावः अत्र निरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छिन्नसाध्याभावव्यापकतावच्छेदकं निरुक्तवैयधिकरण्यावच्छिन्नयद्धर्मावच्छिन्नाभावत्वं तद्धर्मवत्त्वव्याप्तिरित्युक्तौ तु

नवाविशिष्टसत्तात्वादिना तादृशाभावप्रतियोगिनिसत्तादावतिप्रसंगः यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षो वा तत्र निर्धूमत्वादिव्याप्यत्वेन साध्ये निर्वन्निहत्वादौ चाव्याप्तिः तत्र हेत्वभावस्य वद्भ्यादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षावृत्तित्वादेत आह साध्यवदिति अत्रान्योन्याभावस्य साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिवत् संलभ्यं। नहि भवति नीलो घटो घटान्य इति । नैष दोष इति ध्येयं। ननु साध्यवत्प्रतियोगिकान्यत्वं तस्य धुमादिमतिसत्त्वादव्याप्तिरत आह। अत्रेति। तथाच साध्यवत्पदेन निरूढलक्षणयो

पस्थापितस्य साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यान्यपदार्थैकदेशैः न्यत्वेतादात्म्येनान्वयात्साध्यवत्त्वविशिष्टसाध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदात्सत्त्वान्वाव्याप्तिः गुरुधर्मस्यावच्छेदकत्वापगमाच्च द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादौ द्रव्यत्वत्वविशिष्टद्रव्यत्वावच्छिन्नभेदाप्रसिद्धानाव्याप्तिरिति भावः। यद्धर्मविशिष्टबोधकपदसमभिव्याहृतेनान्यादिपदेनोपस्थापितेन्यत्वादौ तद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वप्रकारेणैव तादात्म्येनान्वयोनतु तद्धर्माश्रयप्रतियोगिताकत्वेनेत्यत्र व्युत्पत्तौ प्रमाणमाह॥ नहीति॥ तथाच तादृशव्युत्पत्त्यस्वीकारे नीलघटो घटप्रतियोगिकभेदसत्त्वानीलो घटो घटान्य इत्यपि व्यवहारः स्यादिति भावः। अत्रच द्रव्यं घटान्यदित्याद्यप्रयोगात्तु यन्निष्ठप्रतियोगिताकत्वेनान्यादिपदेनभेदो बोध्यते तदवृत्तिधर्मस्यैवानुयोगितावच्छेदकत्वात् ततएव घटो घटान्य इत्यवधारणसंभवात् नीलघटत्वस्यानुयोगितावच्छेदकत्वपर्यंतानुधावनमिति मंतव्यं नीलो घटो घटान्य इत्येव सम्यक्पाठः तथैव प्रकृतोपयोगित्वसंगतेः घटादन्य इति पाठस्तु साध्यवदन्येत्यत्र पंचमीसमासे लुप्तविभक्तिस्मारितप्रतियोगित्वे प्रकृ

पं. जा. ३ त्वर्थतावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य संसर्गमया दयाभासमाहृत्य कथंचित्संगमनीयः घटः पटो नेत्यादौ तु पटपदं मुख्यार्थपरमेव न तु प्रकृतद्रवपटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपरं निपा-
 तातिरिक्तस्थले एव नार्थयोरभेदातिरिक्तान्वयाव्युत्पन्नतयानजोपस्थापिते भेदे पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंसर्गेणैव पटस्यान्वयसंभवात्। पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
 त्वं तु पटत्वमवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वं चेति त्रितयमेव विशेष्यविशेषणभावापन्नसंसर्गः न तु वस्तुगत्या पटत्वावच्छिन्नं पटप्रतियोगित्वं तन्मात्रं पटो नेत्यत्र पटत्वावच्छिन्नत्वस्या-
 प्यनुभवसिद्धत्वात् अन्यथा प्रतियोगिताव्यक्तिभिरेव तत्तद्विशिष्टवृध्युपपत्तौ पटत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमेव न स्यात् मानाभावात् अतएव केवलान्वयिग्रन्थे बहिर्नास्तीत्यत्र व-
 न्निर्वाणतदवच्छिन्नत्वं प्रतियोगित्वं च संसर्गमया दयाभासतद्वति स्वयमप्युक्तं इत्थमेव च प्रमेयं नास्ति कंबुग्रीवादिमान्वास्तीत्यादिशाब्दबोधानां संसर्गकोटाविव प्रतियोगिता-
 यां प्रमेयत्वावच्छिन्नत्वावगाहितया भ्रमत्वसंसर्गप्रकारसाधारणविशेष्यविशेषणभावस्यैव भ्रमत्वघटकत्वात् अन्यथा स्वरूपसम्बन्धेन प्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्व-
 स्यालीकतयाः खंडतत्संबन्धेन प्रमेयस्याभावे धर्मिण्यन्वयासंभवेन भ्रमत्वानुपपत्तेः सदुपरोगेणाप्यसतः संसर्गमया दयाभासस्यानंगीकारात् कुमेन पटत्वावच्छिन्नप्र-
 तियोगित्वसंबन्धेन चाभावे प्रमेयस्य सत्त्वेन तादृशसंबन्धेन भ्रमत्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् पटत्वादेरन्वयितानवच्छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन प्रमेयत्वा-
 दिविशिष्टस्यान्वये निराकांक्षत्वाच्च। अन्यथा घटवत्पि घटो नास्तीत्यादेः प्रमाणत्वापत्तेः तत्तद्वत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन घटविशिष्टस्य घटविशेषाभावस्य तत्र स-
 त्वात् एतेन सत्तासमवायिन्यपि गुणादौ विशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नस्य समवायेनासत्त्ववत् घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन घटत्वावच्छिन्नवतोऽपि घटाद्यभावस्य न तादृ-
 शसंबन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नत्वमतः प्रमेयं नास्तीत्यादौ घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबन्धेन प्रमेयत्वावच्छिन्नस्यैवाभावांशे भ्रमत्वमित्यपि प्रकृतं घटत्वादेरन्वयितानव-
 च्छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगितासंबन्धेन प्रमेयत्वविशिष्टस्यान्वये निराकांक्षतया तथा शाब्दस्यासंभवादिति ध्येयम्। नीलो घटो नास्तीत्यादौ तु नीलघटत्वस्यान्वयिताव-
 च्छेदकत्वेन तादृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव संसर्गेन तु नीलत्वघटत्वादिप्रत्येकावच्छिन्नप्रतियोगित्वं नीलपटस्य पीतघटस्य वा धिकरणे तादृशप्रयोगापलापपत्तेः नीलोप-
 लक्षितस्य घटत्वमात्रस्यान्वयितावच्छेदकत्वे तु घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव तथा संयोगेन घटो नास्तीत्यादौ तु तृतीयाविभक्तेर्नावच्छिन्नत्वमर्थः संसर्गे भूतप्रतियोगितायां त-
 दन्वयासंभवात् किं त्ववच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं प्रतियोगित्वमात्रं वावच्छिन्नत्वसंसर्गेण संयोगादेः तत्रान्वयादेव विशिष्टलाभसंभवात् न च वंसंयोगेन घटाभावस्यैव समवाये-
 न घटविशिष्टद्रव्यत्वाभावतया समवायेन कपाले घटो नास्तीति व्यवहारापत्तिः तृतीयांतसमभिव्याहारस्थले तदुपस्थाप्य प्रतियोगित्वस्यैव संसर्गतया व्युत्पन्नत्वात् सम-
 वायावच्छिन्नघटप्रतियोगिताकाभावस्य च कपाले विरहात् अस्तु वा घटत्वावच्छिन्नस्यैव संयोगसंबधावच्छिन्नत्वस्यापि प्रतियोगित्वांशे संसर्गमया दयैव भासंतृतीयांतस-

राम-
 ३

मभिव्याहारस्यनियामकत्वाच्चनातिप्रसंगः घटानधिकरणभूतलमित्यादौ तुलक्षणयाधिकरणपदमेव घटाधिकरणार्थकं घटपदं तात्पर्यग्राहकं अन्यथानधिकरणपदेनाधि-
 करणसामान्यभिन्नत्वोक्तौ भूतलेतस्य बाधः स्यात् न च घटान्वितस्यैवाधिकरणभेदस्तत्र न जा बो धनीयः समासांतर्गतनञामुत्तरपदार्थमात्रान्वयित्वव्युत्पत्तेः अन्यथानीलाघ-
 टो घटद्वयादौ नीलघटान्यस्य घटत्वं नीला प्रमेयः पदद्वयादौ च नील प्रमेयान्यस्य पदत्वं प्रतीयेत वस्तुतः ससम्बन्धिकपदस्थले व्युत्पत्तिवैचित्र्यात् प्रतियोगितानवच्छेदकघ-
 टानधिकरणभूतलमित्यादौ घटाद्यन्वितस्यैवाधिकरणादेर्भेदो भासते अन्यत्र त्रिपदतत्पुरुषानुपगमे पि घटस्य नाधिकरणप्रतियोगिताया नावच्छेदकमित्यादिरीत्या त्रिपदत-
 त्पुरुषेण विशिष्टलाभसंभवादिति तु परमार्थः पीतः शंखो नास्तीत्यादौ शाब्दबोधस्तु न शंखत्वावच्छिन्नतया प्रतियोगित्वमवगाहते तन्मात्रस्यान्वयितानवच्छेदकत्वात् शंखवत्-
 यानिश्चिते धर्मिण्यपि तादृशः प्रयोगात् परंतु पीतशंखत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन संसर्गमर्यादया प्रतियोगित्वमवगाहते नञादिपदानां यद्गुमे विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिस्त्वो-
 पस्थाप्याभावधर्मिकान्वयबोधजनकत्वं तद्गुमावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन प्रतियोगितासंसर्गकान्वयबोधजनकत्वव्युत्पत्तेः द्रव्योक्तविशेषः यद्गुतो नास्तीत्यादिशाब्दे सांसर्ग-
 की प्रतियोगित्वावगाहिता प्रसिद्धेन घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन निरूपिता पीतः शंखो नास्तीत्यादौ तु पीतशंखत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेनाप्रसिद्धेनैवेत्यादिकं बहुतर-

नापीति। साध्यसमानाधिकरणं यस्य यदधिकरणानधिकरणं साध्यतत्वं। साध्यनिष्ठासामानाधिकरण्यप्रतियोगित्वम्। साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणवृ-
 त्तित्वमिति यावत्। तदनधिकरणत्वमित्यर्थः। साध्यवद्भिन्नस्य साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वात्तद्वृत्तौ नातिप्रसंगः॥ { यूहनीयं॥ इति जागदीशी पंचलक्षणी संपूर्णा ॥॥

श्रीगणेशाय नमः॥ साध्या सामानाधिकरण्यपदस्य साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वार्थकत्वे साध्यवैयधिकरण्येत्यादि उत्तरलक्षणे न पौनरुक्त्यापत्तिरतो व्याचष्टे साध्यसमानाधिकरणं यस्येति
 तत्त्वमिति परेणान्वयः बन्दिमात्रस्यैव व्यधिकरणतत्तद्गुमासमानाधिकरणत्वात् बन्दिमान्धूमादित्यादावव्याप्तेराह। यदधिकरणेति। यदधिकरणमनधिकरणं यस्येति व्युत्प-
 त्या यस्य साध्याधिकरणं साध्यानधिकरणं तत्त्वमित्यर्थः तत्तद्गुमाधिकरणं तु न बन्दि सामान्या नधिकरणं मतो नाव्याप्तिरिति भावः ननु घटादिस्वरूपं यत्किंचिद्वाक्यः अधिकरणं साध्यो-
 भूतधूमाद्यनधिकरणं तद्व्यक्तित्वानधिकरणत्वं ब्रह्मादिरप्यतो धूमवान्वन्हे रित्यादावतिव्याप्तिः यच्च वाक्यधिकरणं साध्यानधिकरणं तद्व्यक्तित्वानधिकरणत्वोक्तौ तु महागौ-
 रवमेत आह। साध्यनिष्ठेति। साध्यनिष्ठाभावप्रतियोगित्वसद्वृत्तौ रप्यस्तीत्यतः सामानाधिकरण्याभावउक्तः न च साध्यनिष्ठस्य सामानाधिकरण्याभावस्य प्रतियोगित्वसामानाधिक-
 रण्यएव न तु ब्रह्मादावित्यसद्वृत्तावतिव्याप्तिः साध्यनिष्ठाभावप्रतियोगिवृत्तित्वनिरूपकाधिकरणवृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात् वस्तुतः असमानाधिकरण्यं सामानाधिकरण्यसंबन्धेनाभावद्व-

विपरि-
 त्तम्

सिंज

४

नचैवं द्रव्यविशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः सामानाधिकरण्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वेन साध्यनिष्ठत्वात् एतदस्वरसेनैव वाक्यांतरानुसरणादित्यपरे नन्वेवमपि बन्दिमा-
 न्धूमादित्यादिविषमव्याप्तेहेतावव्याप्तिः महानसीपवन्दिनिष्ठस्य पर्वतवृत्तित्वाद्यभावस्य प्रतियोगीभूतं यदाधेयत्वं तन्निरूपके पर्वतादौ धूमादेर्वर्तमानत्वात्साध्य सामा-
 न्यनिष्ठाभावप्रतियोग्याधेयतानिरूपकाधिकरणवृत्तित्वेत्तौ च महागौरवमतआह। साध्यनिष्ठाधेयत्वेति। अत्राधेयत्वं साध्यताघटकसंबंधेन ग्राह्यं तेन रूपवान्महाकाल-
 त्वादित्यादौ संबधसामान्येन रूपनिष्ठाधेयत्वानिरूपके गगनादौ हेतोरवृत्तित्वेपि नातिव्याप्तिः बहुतौ साध्यवद्भिन्नवृत्तौ ननु साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणवृत्तित्व-
 मवश्यं हेतुताघटकसम्बन्धेन वाच्यमन्यथा वद्भिनिष्ठाधेयत्वानिरूपके स्वावयवसमवायादिना धूमादेः सत्त्वादव्याप्यपत्तेः तथा च सत्तावान्द्रव्यत्वाद्भावेत्यादावव्याप्तिः सा-
 ध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपके जात्यादौ समवायेन संयोगेन वा वृत्त्यप्रसिद्धेः किंच द्रव्यविशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः द्रव्यत्वनिष्ठाधेयत्वानिरूपकगुणादिवृत्तित्वस्य विशिष्टस-
 तायां सत्त्वादित्यत आह साध्यनिष्ठेति। धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपके जलादौ बह्याद्यधिकरणत्वाभावसत्त्वाद्वाभिचारिण्यतिव्याप्तिरतो व्यापकेति व्यापकत्वं तु प्रतियोगिवैयथि-

साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणता सामान्यकत्वमिति निष्कर्षस्तेन सत्तावान्द्रव्यत्वादित्यादौ न दोषः। साध्यवैय-
 धिकरण्यं साध्यवद्भिन्नाधिकरणत्वं ॥

करण्याघटितमेव ग्राह्यं। तेन संयोगेन बह्याधिकरणत्वस्याव्याप्यवृत्तितया तदभावस्य तत्रापि पिंडवृत्तित्वेपि नातिव्याप्तिः बह्याधि-
 करणत्वगगनोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वादतिव्याप्तिस्तु सामान्यपदं तथा च हेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नयदुर्मावच्छिन्ना-
 धिकरणत्वसामान्यभावत्वेन साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वं तदुर्मवत्वमर्थः तेन बन्दिनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणजलादौ कालिकसंबन्धेन धूमाधि-
 करणतायाः सत्त्वेपि नातिव्याप्तिः। न वा बह्याधिकरणत्वाभावस्यापि प्रमेयत्वादिना धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वेप्यतिव्याप्तिः न च हेतुतावच्छेदकसंबंधेन य-
 दूर्मावच्छिन्नाभावत्वेन तादृशाधिकरणताव्यापकत्वमित्यस्यैव समस्यत्वेधिकरणत्वाभावपर्यंतानुप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यम्। वृत्त्यनियमाकसंबन्धेन हेतुतायामव्याप्तिप्रसं-
 गात् तादृशसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः अस्माकं तु तादृशसंबंधेन यद्हेतुसंबंधित्वं तस्य स्वरूपसंबंधावच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वमादाय लक्षणसंभवात् किं-
 चाधिकरणत्वाप्रवेशे बह्यादेः साध्यत्वे संयोगादिसंबंधेन रूपाद्यभावस्य केवलान्वयितया वद्भिनिष्ठाधेयत्वं निरूपकाधिकरणत्वव्यापक-
 त्वादिति भावः। साध्यवद्भिन्नेति। अत्रापि साध्यवद्भिन्नत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणता सामान्यकत्वमिति निष्कर्षो बोध्यः तेन सत्तावान्द्रव्यत्वादित्यादौ नातिव्याप्तिः ॥

रतो २

राम- ४

ननुप्रागुक्तस्यार्थस्य शब्दान्तरेणाभिधानमनुवादः सचात्रसंभवीसाध्यप्रदधिकरणानधिकरणतत्त्वानधिकरणत्वस्यसाध्यवद्भिन्नवृत्तित्वानधिकरणत्वस्यचप्रागुक्तस्यसाध्या
नधिकरणानधिकरणत्वशब्देनाबोधनादतआह। चरमेति। तत्त्वाधिकरणत्वाभावेतत्त्वाभावस्याप्रवेशाद्देयार्थमसंभवीत्यतउक्तं। अनतिप्रयोजनकतयेति। तथाचप्रकृतलक्षण
वाक्यस्यसाध्यप्रदधिकरणानधिकरणतत्त्वाभावेसाध्यस्यप्रदनधिकरणतद्वृत्तित्वाभावएवचतात्पर्यात् प्रागभिप्रेतार्थस्यशब्दान्तरेणाभिधानमेवानुवादः सचात्रसंभवत्ये
वेतिभावः साध्यमित्यादि साध्यानधिकरणेत्यादौप्रध्यवृत्तिनोव्याप्तेन चरमाधिकरणत्वांशेनसहान्वयादेवतल्लाभइत्याशयः केवलान्वयिनीति। अव्याप्तिरितिपरेणान्वयः
अव्याप्तेहेतुमाह। साध्यनिष्ठेति। नानाव्यक्तिसाध्यकेचेतिमूलोक्तधूमहेतुमभिप्रेत्य तेनशब्दवान्गगनत्वादित्यादौनानाव्यक्तिसाध्यकाव्याप्तिविरहेपिनक्षतिः न्यूनतां परि
हरति। क्वचिदिति विशिष्टसत्तावान्जातेरित्यादावतिव्याप्तिरित्यर्थः विशिष्टधर्मावच्छिन्नाधिकरणत्वस्येवतदवच्छिन्नाधेयत्वस्यानतिरिक्तत्वादितिभावः। यत्किंचिदि। साध्य

चरमाधिकरणत्वांशस्यानतिप्रयोजनकतयातदपहायद्वयमेकोक्त्याअनूद्यदूषयति तदुभयमपीति। साध्येत्यादेःसाध्यप्रदधिकरणानधिकरणतत्त्वाभावः। साध्य
स्यप्रदनधिकरणतद्वृत्तित्वाभावश्चार्थः। तत्रकेवलान्वयिनिसाध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणप्रसिद्धानानाव्यक्तिसाध्यकेचएकसाध्यव्यक्तिनिष्ठाधेयत्वा
निरूपकाधिकरणत्व। साधनाधिकरणव्यक्त्यन्तरस्येत्यव्याप्तिः। क्वचिद्व्यभिचारिण्यतिप्रसंगश्चाद्ये। द्वितीयेचसाध्यवेयधिकरण्येयदिसाध्यवत्तावच्छिन्नप्रति
योगिताकोभेदो विवक्षितस्तदाकेवलान्वयिनियदिचयत्किंचित्साध्यवद्वाक्तिभेदस्तदानानाधिकरणसाध्यकेसर्वत्राव्याप्तिः। केचिन्तुसाध्यामानाधिकरण्यहे
तुतावच्छेदकसंबन्धेन। हेत्वधिकरणेतेनैवसम्बन्धेनसाध्यवद्वृत्तित्वाभावस्तदधिकरणभिन्नत्वमर्थस्तेनधूमस्य।

णसाध्यकेति। यत्रसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणनानातत्रेत्यर्थः। तेनकस्यापिदपिवन्निव्यक्तेर्नामाधिकरणवृत्तित्वविरहेपिनवन्निसाध्यकधूमाद्यसंग्रहः। सर्वत्रकेव
लान्वयिनितद्विन्नेचसार्वभौममतमुत्थापयति। केचित्त्विति। हेत्वधिकरणवृत्तिसप्तम्यर्थोवच्छेद्यत्वंतच्चसाध्यवद्वृत्तित्वाभावेत्वं। तेनैवेति। हेतुतावच्छेदकसंबन्धेनैवेत्य
र्थस्तस्यचसाध्यवद्वृत्तित्वेनसहान्वयःसाध्यवत्वमपियेनसंबन्धेनयेनरूपेणसाध्यतातत्संबन्धेनतद्रपावच्छिन्नवत्वंबोध्यम्। तेनसमवायेनवन्नेःसाध्यत्वेधूमेविशिष्टसत्त्व
साध्यकेसत्तादौनातिव्याप्तिःतदधिकरणभिन्नत्वमिति। तदत्यन्ताभावत्वोक्तोद्व्यसत्तादित्यादावेतिव्याप्तिः। गुणाद्यवच्छेदेनद्रव्यवृत्तित्वाभावस्यैवद्रव्यावच्छेदेनस
त्तायामभावसत्तादौभिन्नत्वपर्यन्तानुसरणं भेदस्तुनाव्याप्यवृत्तिःतद्रव्याप्यवृत्तित्वेतु तादृशवृत्तित्वाभाववतीयावतीव्यक्तिस्ततद्देदकूटवत्वंवक्तव्यमितिभावः॥ ७॥ ॥
+ तथाचयत्किंचित्साध्यवद्वाक्तेः। तादृशकेदप्रसिद्धावपितदधिकरणवृत्तित्वस्यैवाव्यत्वेसत्तात्। दव्याप्तिः। तादृशकेवत्वे
नयिसिन्नवन्त्यादिसाध्यकेअव्याप्तिःरितिभावः

सिं जा ५

हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन हेत्वधिकरण इत्यस्य फलमाह। स्वावयवे संयोगेनेति। अर्थावपि न क्षतिरित्यन्वयः। तथा च तादृशसम्बन्धेन हेत्वधिकरणत्वाप्रवेशे स्वावयवावच्छेदेन धूमस्य वह्निमत्संयुक्तत्वाभाववत्त्वाद्बहिर्मान्धूमादित्यादावव्याप्तिः स्यान्न पुनरसंभवः इदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादिकेवलान्वयिनिर्लक्षणसंभवादिति भावः। अत्र चोत्पत्तिकालावच्छिन्ने घटे पृथिवीत्वे रूपवद्वृत्तित्वेनेत्यादि प्रतीत्या घटाद्यवच्छेदेन पृथिवीत्वादौ रूपवद्वृत्तित्वाभावाभ्युपगमे हेत्वधिकरणनिष्ठमवच्छेदकत्वेनिरवच्छिन्ने ग्राह्यतेन रूपवान् पृथिवीत्वादित्यादौ नाव्याप्तिः। तत्र घटनिष्ठावच्छेदकत्वस्योत्पत्तिकालेनावच्छेदादिति ध्येयं। तेनैवेत्यस्य फलमाह। वह्निमतिचसमवायेनेति। हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वानुक्तौ सम्बन्धसामान्येन हेत्वधिकरणावच्छेद्यसाध्यवद्वृत्तित्वसामान्याभावेन निवेष्ट्यः साधनाधिकरणाद्यवच्छेद्यतादृशाभावस्याप्रसिद्धेः किंतु यत्किंचित्सम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाभावः प्रवेशनीयः तथा च हेत्वधिकरणपर्वताद्यवच्छेदेन धूमादौ वह्निमत्समवेतत्वाद्यभावसत्त्वात् संभववृत्तस्यात्पदितेनैव सम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वप्रवेशो न स्यादिति भावः। ननु हेत्वधिकरणावच्छेद्यत्वविशिष्टस्य साध्यवद्वृत्तित्वाभावस्याधिकरणाप्रसिद्धालक्षणमिदं संभवितादधिकरणस्यैव तन्निष्ठधर्मावच्छेदकतया गगनजलत्वादौ वह्निमत्पर्वतसंयुक्तत्वाभावस्य धूमवत्पर्वतानवच्छेद्यत्वादत आह। तादृशाभावश्चेति। हेत्वधिकरणावच्छेद्यसाध्यवद्वृत्तित्वाभावश्चेत्यर्थः। सम्बन्धा

स्वावयवे संयोगेन वह्निमतिचसमवायेना रत्तावपि न क्षतिः तादृशाभावश्च सम्बन्धान्तरेण तत्रैव वर्तमाने सुलभः।

न्तरेण हेतुतावच्छेदकसंबन्धान्यसम्बन्धेन तथा च हेतुमत्पर्वतावच्छेद्यत्वविशिष्टस्य वह्निमत्संयुक्तत्वाद्यभावस्याधिकरणत्वं पर्वतीयरूपादावेव प्रसिद्धमिति भावः। यद्यपि रूपादौ वह्निमत्संयुक्तत्वाद्यभावस्य व्याप्यवृत्तित्वात् तत्र पर्वतादिकं नावच्छेदकं भावाभावयोरेकत्र च त्वर्थमेवावच्छेदकस्वीकारादित्यप्रसिद्धितादवस्थं न च महानसादिसंयुक्ते कालिकादिसम्बन्धेन पर्वतादिनिष्ठघटादौ वह्निमत्संयुक्तत्वाभावस्य पर्वताद्यवच्छेद्यत्वप्रसिद्धानदोषद्विवाच्यम्। इत्थमपि तद्रूपवानेतद्व्याप्तिरित्यादावेतद्रूपाधिकरणवच्छेदेन एतद्रूपवत्समवेतत्वाभावस्याप्रसिद्धेर्दुर्बलत्वात् तथापि पर्वतावच्छेदेन तदीयरूपेण वह्निमत्संयुक्तत्वमित्यादि प्रतीत्या व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वस्वीकारादित्यमभिधाने हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणतदन्यत्वे वाग्रथतात्पर्यं तथा च व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वासत्त्वेऽपि साध्यवद्वृत्तित्वाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणतद्विन्नत्वमात्रयैवलक्षणसंगतिः न च वस्तुगत्या साध्यवद्वृत्तित्वाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणहेत्वधिकरणतदन्यत्वोक्तौ वह्निमान्धूमादित्यादावव्याप्तिः। स्वावयवावच्छेदेन वह्निमत्संयुक्तत्वाभाववतो धूमस्याधिकरणतायाः साधनवत्पर्वतादौ सत्त्वात् साध्यवद्वृत्तित्वाभावविशिष्टयद्युक्तित्वावच्छिन्नाधिकरणत्वं

द्र सा

राम

५

एतावाने मातर तादृशाधिकरणत्वस्य च
वे न हेतुमत्ताव्याप्तिः

सिं-जा
६

स्वातंत्र्येणविरोधितांतरकल्पनेगौरवात् एवंविशेषणविशेष्योभयग्राहकसामग्रीविरहेपिविशिष्टग्रहप्रसंगःतदुभयग्राहकसामग्रीविशिष्टस्यग्रहेहेतुत्वकल्पनेपिगौरवांतर
स्फुटमेवेत्यत आह।अनतिरिक्तत्वेत्विति।गुरवस्तुविशिष्टस्यातिरिक्तत्वादितिग्रंथस्यविशिष्टनिरूपिताधिकरणत्वस्यातिरिक्तत्वादित्यर्थः।तथाचहेतुतावच्छेदकविशि
ष्टहत्वधिकरणावच्छेदेनतादृशवृत्तित्वाभाववत्त्वमपिनिवेश्यमतोनाव्याप्तिरित्याशयः ननुविशिष्टाधिकरणत्वंयदिनातिरिक्तंविशिष्टसत्तावानितिप्रतीतेःप्रत्येकनिरूपि
ताधिकरणात्तद्व्यावगाहितयैवोपपत्तेः अन्यथाविशेषणाभावनिरूपयदृशायामपिविशिष्टसत्तावत्त्वप्रतीत्यापत्तेःविशिष्टसत्ताबुद्धौविशेषणाभाववत्ताज्ञानस्यप्रतिव
धकतायाःस्वातंत्र्येणकल्पनापातादित्युच्यतेतदाप्याह।अनतिरिक्तत्वेतीतिप्राहुःविशेषणेति।विशेषणंनुगुणकर्मान्यत्वंविशेष्यसत्तातयोःसामानाधिकरण्यात्मकसंब
धस्यैवेत्यर्थःसाक्षात्संबन्धेनतस्यव्यभिचारित्वादाह।परंपरयेति।अवच्छेदकतारव्यस्वरूपसंबन्धेनेत्यर्थः।सत्त्वगुणकर्मान्यत्वयोर्द्व्येवसामानाधिकरण्यमितिप्रतीत्याव
च्छेदकतासम्बन्धेनतदुभयसामानाधिकरण्यस्यद्रव्यएवसत्त्वान्वयविचारइतिभावः।नन्वेवज्ञेयत्वाधिकरणपदाद्यवच्छेदेनवाच्यत्ववृत्तित्वाभावस्यप्रतीयरूपादावे

अनतिरिक्तत्वेतुविशेषणविशेष्यसम्बन्धस्यैवपरंपरयाव्याप्तत्वात्।केवलान्वयिनिचाव्याप्तेरभिधानंद्वितीयलक्षणाभिप्रायेणेत्याहुस्तच्चिंत्यं।सत्तायांगुणे
नद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति।

वसत्त्वान्तदधिकरणभिन्नत्वमस्त्येवज्ञेयत्वादिहेतोरित्यग्रेकेवलान्वयिन्यव्याप्तिप्रदर्शनमसंगतमतआह।केवलान्वयिनीति
द्वितीयेति।तत्रसाध्यवद्विन्नस्याप्रसिद्धत्वादितिभावः।यद्यपीदंवाच्यंप्रमेयादित्यादौतादात्म्येनकेवलान्वयिनिहेतौप्रथमलक्षणेव्याप्तिःसंभवति प्रमेयावच्छेदेनवाच्य
त्ववत्तादात्म्यकत्वेविरहेणाःप्रसिद्धेः।नचघटाद्यवच्छेदेनवाच्यत्ववत्तादात्म्यविरहोघटत्वादौसुलभःतथासति।घटत्वंघटेनवाच्यमितिप्रतीत्यापत्तेःतथापिस्वाधिक
णनिरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनसाध्यवृत्तित्वाभावोन्नलक्षणाघटकद्वयभिप्रायेणद्वितीयलक्षणाभिधानंस्वपदस्यतत्तत्साधनव्यक्तिपरन्यातादात्म्येनपदात्मक
हेत्वधिकरणीभूतपदव्यक्तिनिरूपिततादात्म्येनवाच्यत्ववत्तादात्म्यकत्वाभावस्यपदावच्छेदेनपदत्वादावेवप्रसिद्धेः।वस्तुतस्तुकेवलान्वयित्वं वृत्तिमदत्तंताभावाप्र
तियोगित्वमात्रंनत्ववच्छेदकगर्भे।तथाचतादात्म्येनकिंचिदपिप्रमेयंनकेवलान्वयीतिद्वितीयलक्षणेएवतादृशकेवलान्वयिन्यव्याप्तिसंभवात् यथाश्रुतमेवसम्य
यित्थेयानव्यास्तुकेवलान्वयिनिचाव्याप्तेरिति केवलान्वयिसामान्येव्याप्तेरभिधानंद्वितीयलक्षणाभिप्रायेणेत्यर्थः प्रथमलक्षणेयत्किंचित्केवलान्वयिनितादात्म्येनप्र
मेयादिहेतावव्याप्तावपिनक्षतिरित्याहुःसत्तायांगुणेनद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमितिप्रतीतिःसत्तानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यस्यावच्छेदकत्वाभावंगुणादावगाहतेइत्यत्रस

भाविभ्यकु
त्रापि

मानाकारकप्रतीतिदृष्टतयति।

४४ अ० १०० ॥ २० ॥ १ ॥ निष्ठेयमपि च दृक्त्वात्तु बाधकसम्भवात्

द्रव्यत्वे गुण इति न तूक्तप्रतीते गुणावच्छेदेन द्रव्यत्वे पृथिवीत्वसामानाधिकरण्याभावो विषयः गुणस्य द्रव्यत्वानधिकरणतया तन्निष्ठपृथिवीवृत्तित्वाभावावच्छेदकत्वासंभवात् किं नु द्रव्यत्वनिष्ठं यत्पृथिवीत्वसामानाधिकरण्यं तदवच्छेदकत्वाभाव एव गुणे विषय इति तद्वदीयमपि इति भावः । अवच्छेदकत्वाभावमिति । प्रात्यक्षिकप्रत्ययाभिप्रायेण दसत्तार्थागुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यादिशाब्दस्थलेऽवच्छेदकत्वोपस्थापकपदोन्तरविरहात्तदभावस्य गुणादौ बाधयितुमशक्यत्वात् । किंतु सत्तानिष्ठं द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यं न गुणावच्छेद्यमित्याकारणवत्तत्र बोधः गुणादावित्यत्र सप्तम्यर्थस्य नञर्थः । न्वयादिति ध्येयं न न्वेवं तादृशप्रतीतेः सामानाधिकरण्याभावविषयकत्वमनुभवसिद्धे विरुध्येत सामानाधिकरण्यस्य व्याप्यवृत्तित्वेन तदवच्छेदकत्वाप्रसिद्ध्या तादृशावच्छेदकत्वाभावविषयकप्रतीतेर्भ्रमत्वापत्तिश्च स्यादत आह ॥ परंपरासम्बन्धेनेति । निरूपकतारव्यस्वरूपसम्बन्धेनेत्यर्थः । नत्ववच्छेदकतारव्यस्वरूपसम्बन्धेनेत्यर्थः तथा सति सत्तायां द्रव्येन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिप्रसंगात् । सामानाधिकरण्यस्य व्याप्यवृत्तया कुत्राप्यवच्छेदकत्वसंबन्धेन तस्यासत्त्वात् । नत्विति । तथाच द्रव्यसत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिरिति भावः । न नूक्तदृष्टांतस्थले

प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वे गुणेन पृथिवीत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिवत्सत्तानिष्ठं द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वस्य परंपरासंबन्धेन सामानाधिकरण्यस्य वा । अभावगुणेऽवगाहते । न तु सत्तायामेव द्रव्यवृत्तित्वाभावं सत्तानद्रव्यवृत्तित्वाभाववती द्रव्यवृत्तित्वाभावेन । सत्तावृत्तिरित्यादिसर्वजनप्रसिद्धप्रतीतिबाधितत्वात् । बाधकाभावात्तु संयोगतदभावे योरवच्छेदकभेदेनैकत्र प्रतीत्या तदुभयोरैकत्र सिद्धिः । अतीन्द्रियसाध्यकेऽतीन्द्रियेन्यभिचारिण्यतिप्रसंगाच्च । तत्र सामानाधिकरण्याभावस्य प्रत्यक्षत्वासंभवेनासिद्धेः ।

{ बाधकसत्त्वावच्छेदकत्वाभावोऽस्तु प्रतीतेर्विषयः प्रकृते तु साक्षात्सामानाधिकरण्याभावविषयकत्वेन किंचिद्बाधकमस्तीत्यतो बाधकमाह । सत्तानेति । तथाच सत्तायां द्रव्यवृत्तित्वाभावसत्त्वे द्रव्यवृत्तित्वाभाववद्भिन्नत्वधीस्तत्र न स्यादिति भावः । ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावोऽव्याप्यवृत्तिरेवेति तद्वद्देहोप्यव्याप्यवृत्तिर्वाच्यः । तथाच द्रव्यगुणात्मकविभिन्नावच्छेदेन तयोः सत्तायां समवेशात्कुतो विरोध इत्यत आह । द्रव्यवृत्तित्वाभाव इति न न्वेवं मूलेन कपिसंयोगीति प्रतीत्या दृष्टादौ कपिसंयोगाभावोऽपि न सिद्धेत् । तत्रापि वृक्षनिष्ठसंयोगावच्छेदकत्वाभावस्य मूले वगाहनसंभवादत आह । बाधकभावादिति । कपिसंयोगाभावो न वृक्षवृत्तिरित्यादिप्रत्ययस्यासंभवादिति भावः । ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावेन सत्तावृत्तिरिति प्रतीतिरेवासिद्धा द्रव्यवृत्तित्वाभावो गुणावच्छेदेन सत्तावृत्तिरिति प्रत्ययात् । एकशेषस्य कर्तुमशक्यत्वादतो दोषोन्तरमाह । अतीन्द्रियेति मनस्त्ववदणुत्वादित्यादावित्यर्थः । तत्र अतीन्द्रियसाध्यके असिद्धेः ॥ ॥ ॥ ॥

सिं-जा

७

ननु प्रत्यक्षा संभवेनप्यणुत्वं मनस्त्वसामानाधिकरण्याभाववन्नस्तत्ताभाववद्वृत्तित्वात् पृथिवीत्ववदित्यनुमानेनैव तत्र सामानाधिकरण्याभावः सेत्स्यतीत्यत आह । नचेति ।
 नहृत्तीतिसाध्यवद्वृत्तिभिन्नत्वस्येत्यर्थः । तथा चोक्तानुमाने मनस्त्ववत् वृत्तिभिन्नत्वमुपाधिः तस्य च साध्यव्यापकत्वं घटत्वादौ साधनाव्यापकत्वं द्रव्यत्वादौ ग्राह्यं भेद
 स्याद्व्याप्यवृत्तित्वे तु साध्यवद्वृत्तित्तद्वाक्तित्वावच्छिन्नभेदकूटउपाधिबोध्यः ननूक्तोपाध्यप्रतिसंधानदशाया मुक्तानुमानादेव साध्यवद्वृत्तित्वाभावसिद्धिस्तत्र भ
 विष्यति अन्यथा व्याप्यंतरस्यापि तत्रातिप्रसङ्गादित्यत आह ॥ किंचिदमित्यादि ॥ तथा च कालो गोमानूगोत्वादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन हेतावव्याप्तिः । कालिक
 सम्बन्धेन हेतुमतिमहाकाले तेन सम्बन्धेन कालवृत्तित्वाभावस्य कुत्राप्यसत्त्वात् न च कालावच्छेदेन गगनादवेव साध्यवद्वृत्तित्वाभावस्य प्रसिद्धिः कालस्य गगना
 द्यनधिकरणत्वेन तन्निष्ठवृत्तित्वाभावे कालावच्छेद्यत्वासंभवात् कालिकसम्बन्धेन गगनादेवृत्तिमत्वस्वीकारश्च यद्यपि गोत्वाद्यधिकरणतत्तत्सणावच्छेदेन का
 लवृत्तित्वाभावस्य तत्तत्सणासमानकालीने तत्तत्सणगोचरज्ञाने प्रसिद्धिः तत्तत्सणस्यापि विषयतया स्वविषयकज्ञानाधिकरणतया तन्निष्ठतादृशवृत्तित्वाभाववत्ता

न च तदभाववद्वृत्तित्वेन तत्र तदनुमेयं । नहृत्तिभिन्नत्वस्योपाधित्वात् । किंचिद्वदमिदानीमिति प्रतीतिनियामकविशेषण
 ताविशेषेण हेतुतायां सहेतावव्याप्तिः । तेन संबन्धेनाधिकरणे काले तेन संबन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः ॥ ७ ॥

यामवच्छेदकत्वसंभवान् । तथापि महाकाल एव कालिकसम्बन्धेनाधिकरणं उपाधीनां तु तत्तद्वृत्तितायामवच्छेदकत्वमात्रमिति प्राचीनसिद्धांतमनुरुध्येत् महाकालनि
 रूपिविशेषणतया वा हेतावव्याप्तिर्द्रष्टव्या इदमिदानीमित्याकारकप्रतीतिनियामकविशेषणतया ये विशेषस्तेन हेतुतायामिति व्याख्याता दृशविशेषणतायाः प्राप्तेः सा
 मान्यतएव विभिन्नकालीनयोर्नाधारधेयभावद्वृत्तिमतेनानुपपत्तिगन्धोपि स्वसमानकालीनस्य विषयतयाप्यनधिकरणत्वेन तदवच्छेदेन ज्ञाने साध्यवद्वृत्तित्वाभाप्रसि
 ध्यसंभवादिति ध्येयम् । अत्र हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन स्वाधिकरणे स्वनिरूपितहेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाभावस्य विवक्षायां न कोपि दोषः साधनगोत्वाधिकरण
 महाकालावच्छेदेन गोत्वनिरूपितकालिकसंबन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाभावस्य घटावेव प्रसिद्धत्वात् साध्यसामानाधिकरण्यत्वपदमवच्छिन्नाधिकरणावच्छेद्यहेतुवृत्तिका
 त्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकतद्वमेव त्ववाविवक्षितम् । इत्थंच वाच्यं प्रमेयादित्यादौ प्रमेयव्यक्तीनां भेदेपि नाव्याप्तेर्भेदद्वयस्य दुरुचरणाः ॥ ७ ॥ ॥

राम-
७

सिं व्या- केचित्तु स्वनिष्ठं यत्साध्यवद्वृत्तिर्यत्तद्विधिकावच्छेद्यतदभावाधिकरणभिन्नत्वमित्यर्थः। तादृशाभावाधिकरणत्वं सहेतुस्थले स्वभिन्नव्यक्तावेव प्रसिद्धमतो नाव्या-
 ८ सिरित्याहुः साध्यवद्वृत्तिर्यत्तद्विधिकावच्छेद्यत्वोभयाभावस्तत्त्वं व्याप्तिः पर्वतीरूपनिष्ठं यत्पर्वतावच्छेद्यं वह्निमत्संयुक्तत्वाभावाधि-
 करणत्वं न तद्वृत्तिर्यत्तद्विधिकावच्छेद्यमधिकरणभेदेन तस्य नानात्वात् अन्यथा पर्वते तदीयरूपेण वह्निमत्संयुक्तत्वमिति वत्पर्वते धूमेन वह्नि-
 मत्संयुक्तत्वमित्येदिप्रतीत्यापत्तेः अतो वह्निमान्धूमादित्यादौ नाव्याप्तिः व्याप्यतत्तेरवच्छेदकत्वास्वीकारे तु तादृशाभावाधिकरणत्वसामान्ययदधिकरणावच्छेद्यत्व-
 सामान्याभावस्तत्त्वमित्येव वाच्यमित्यादिकं पुनरुद्देश्यत्वाद्दुपक्षितं वाच्यत्वादिसाध्यके तादात्म्येन हेतावव्याप्ते श्रुत्वाच्यत्ववत्तादात्म्याभावाप्रसिद्धेः एतेन सत्तायां कर्म-
 णि नद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतौ कर्मण इव कसत्त्वयोः समवायस्याप्यवच्छेदकत्वं भासते अन्यथा दूदादीं सत्तायां नद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यादिप्रतिपत्तेः
 एतत्कालस्य कर्मनतिरेकात् एवं च यद्देतुव्यक्त्यधिकरणीयहेतुतावच्छेदकसंबन्धे साध्यवद्वृत्तिर्यत्तद्विधिकावच्छेद्यत्वं नास्ति तत्त्वमित्यर्थः कालो गोमान् गोत्वादि-
 त्यादौ कालवृत्तित्वाभावावच्छेदकत्वस्य द्रव्यत्वादिनिष्ठ आत्मसमवेतत्वादौ प्रसिद्धस्य गोत्वाधिकरणीयकालिकसंबन्धे विरहान्नाव्याप्तिरित्यपि निरस्तमिति संक्षेपः।
 ॥ इति सिंहव्याघ्रलक्षणद्वयपूरणं ॥ सम्वत् १९३० ॥

॥ वाराणसी प्रसादस्य नियोगेन तु यत्नतः ॥ काशी संस्कृत मुद्रायामड्डितोयं शिलासुरैः ॥ १ ॥ श्रीकाशीजी मेज्ञानवापीके पूर्वफाटक परश्री विश्वनाथजी केषास श्री ५ युत महाराज
 शिवलाल दुबेजी के मकान मे यह पुस्तक मिलेगा अथवा कचौरी गली मे भाई प्रताप सिंह जी के दुकान पर मिलेगा ॥
 ॥ मिति पौष शुक्ल द्वादशी १२ भौम वासरे ॥

॥इतिसिंहव्याघ्रसहिताजागदीशीपंचलक्षणीसम्पूर्णा॥

६०४६ नं ४६

115

अथसिंहव्याघ्रसहिताजागदीशीपंचलक्षणीप्रारम्भने ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ समारब्धेति ॥ समारब्धं यदनुमानप्रामाण्यपरीक्षणं तत्कारणीभूतं यद्वाप्रियहोपायप्रतिपादनं तन्निदानं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमित्यर्थः । तथा च प्रामाण्यवस्थापनोपोद्धानसंगत्या व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमिति भावः । अव्याप्यहृत्तीति । कपिसंयोगी एनहृत्सत्त्वादित्यादावव्याप्तिरित्यर्थः । इदं च येन रूपेण येन संबन्धेन च साध्यत्वतदवच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्य प्रवेशमादृत्य अन्यथानुव्याप्यवृत्तिसाध्यकस्थलेपिविशिष्टाभावादिकमादाय दोषो बोध्यः । अव्याप्यहृत्तिसाध्यकेषां काशादिहेतावव्याप्त्यभावादाह ॥ सहेताविति ॥ हृत्तिमहेतावित्यर्थः ॥ ननु साध्यवद्विज्ञेयः साध्याभाववानित्यर्थे साध्याभाववत्तदवैयर्थ्यसाध्यवद्विज्ञानाद्वृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वान्ननु च हृत्तित्वेन समं साध्यवद्विज्ञानस्यान्यथा

समारब्धानुमानप्रामाण्यपरीक्षाकारणीभूतव्याप्तिग्रहोपाये प्रतिपादननिदानं व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमारभते न चित्यादिना साध्याभाववद्वृत्तित्वस्याव्याप्यहृत्तिसाध्यकसहेतावव्याप्तिमाशंक्याह साध्यवद्विज्ञेयः । साध्यवद्विज्ञेयः साध्याभावस्तद्वद्वृत्तित्वमिति इत्यर्थः । विवक्षणात्साध्याभाववता सममेव तादात्म्येनान्वयविवक्षणात्नवैयर्थ्यमिति वाच्यं तथा सति । साध्यवद्विज्ञानमकोपोमनुवर्थः । संबंधीतद्वृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वेन साध्याभावपदव्यर्थेनाप्रौढ्यात् अनः सप्रमीसमासंसमर्थव्याचष्टे ॥ साध्यवद्विज्ञेयः ॥ तथा च साध्यवद्विज्ञानस्याहतावनन्वयाद्यथासन्निवेशेन वैयर्थ्यम् । साध्याभावे साध्यवद्विज्ञानवृत्तित्वविशेषणत्वं व्याप्यहृत्तिसाध्यकसंग्रहार्थमेवेत्याशयः साध्यवद्विज्ञानवृत्तिद्रव्यत्वादिमनिधूमादेः सत्तादव्याप्तिरसम्भवो वा स्यात् अनः साध्याभा-

वेति । नचकपिसंयोगी एतद्दृष्टत्वादित्यादेः संग्रहार्थमधिकरणाभेदेनाभावभेदमाहायैवल्लक्षणमिदं कार्यं न तथा च साध्यवद्विनेयोभावस्तद्वद्वृत्तित्वमित्यस्यैवसम्यक्त्वात्साध्यपदव्यर्थमिति वाच्यं प्रतियोगिनासंसर्गेण साध्यायत्वेनैव साध्याभावस्य प्रवेशः नत्वभावत्वेनापीति न द्वैयस्य शंका नवकाशान् । वस्तुनस्तत्प्रतियोगिनावच्छेदकसंसर्गेण साध्यवद्विनेवर्तनेयः साध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्यायोऽभावस्तद्वद्वृत्तित्वमर्थः । तथा च साध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्यायत्वार्यकस्य साध्यपदस्यानुक्तौ त्वप्रतियोगिनावच्छेदकीभूतसमवायादिसंसर्गेण वन्त्यादिमतोऽन्यस्मिन्पर्वनादौ वर्तनेयः समवायसंबंधादवच्छिन्नवन्त्यभावस्तद्वद्विधूमादेः सत्त्वादव्याप्तिः स्यादतस्तदणामिति न व्याः के नु व्याप्यवृत्तित्वाऽव्याप्यवृत्तित्वादिरूपविरुद्धधर्माध्यासात्संयोगाद्यभावस्यैवद्रव्यगुणाधिकरणभेदेन भेदो ननु गगनाद्यभावस्यापि माना

कर्मादौ संयोगाद्यभावस्य भिन्नत्वे मानाभावादाह साध्यवदिति हेतोः साध्यवत्पक्षमिन्नदृष्टान्तवृत्तित्वेना-

व्याप्तेराह सकलेति भावान् ।

तथा च साध्यवद्विन्नगंगनाद्यभाववनिधूमादेः सत्त्वादव्याप्तिरतः साध्यपदमित्याहुः । तन्मदंगुलोगगनाद्यभावे गुणत्वादिसामानाधिकरण्यं ननु द्रव्ये गगनाद्यभावेन यात्वमित्यादि प्रतीत्या गुणत्वसामानाधिकरण्यं न दभावयोर्विरुद्धधर्मयोः संभवादिति हि नच यद्वत्त्वयदाकाशसंयोगान्तरत्वावच्छिन्नाभाववान् गगनत्वादित्यत्राव्याप्तिः साध्यवद्विनेयदेवर्तमानस्य गगनादिसंयोगात्मकस्य साध्याभावस्याधिकरणे गगनत्वहेतोः सत्त्वादिनिवाच्यम् । अभावाभावस्यानिरिक्ततामने एवैवल्लक्षणकरणादिनिभावः ॥ भिन्नत्वश्चेति । द्रव्यनिष्ठसंयोगाभावतो भिन्नत्वेत्यर्थः मानाभावादिनि । तथा चात्राव्याप्यवृत्तिसाध्यकसहेतावव्याप्तिरिति भावः ॥ हेतोरिति ॥

पं. जा.
२

नचसाध्यवत्प्रतियोगिताकान्योन्याभावस्य केवलान्वयित्वादसंभव एव वक्तुमुचितो नाव्याप्तिरिति वाच्यं । वह्निमान् गगनादित्यत्र गगनादि
हेतौ लक्षणसंभवान् । तस्यापि सद्देतुनया स्वयंवश्यमाणात्वादिनिभावः साध्यपदस्य सिद्धिर्कर्मनद्रव्यनिपरतयानतद्व्यवच्छिन्नान्यो
न्याभावा सामानाधिकरण्यरूपपर्यवसिना र्थस्य द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादावेव लक्षणसंभवाद्गंधवर्णी पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिः कथनमित्य
पि वदंति ननु सकलस्य साध्यसाध्यप्रतियोगिकाभावस्याधिकरणाप्रसिध्या व्यभिचारिण्यनिव्याप्तिवारणार्थं यदि साध्याभावस्य विशेषणं सा
कल्यं न ह्यवह्निमान्धूमादित्यादिसद्देतावव्याप्तिः तत्रापि तद्विपक्षाद्वनित्वावच्छिन्नाभावरूपस्य तत्सपक्षवृत्तित्वावच्छिन्नाभावरूपस्य
वासाध्यप्रतियोगिकाभावस्योभयस्याधिकरणाप्रसिद्धेरन आह साकल्यं साध्याभाववतीति तथाच साकल्यं न साध्याभावविशेषणमनोनाऽप्रसि

साकल्यं साध्याभाववतिसाध्ये च बोध्यं

द्विरिति भावः नचेवमपि साध्याभाववन्निखिलांतरगते महानसादौ वर्तमानस्याभावस्य प्रतियोगित्वं धूमादौ नास्तीत्यव्याप्तिना हवस्थ्यमन आह
साध्ये चेति ॥ तथाच सप्तसो महानसादिः न सकलसाध्यस्याभाववान् इत्यदोषः प्रांचसु व्यभिचारिण्यनिव्याप्तिवारणार्थं साध्याभाववतियाव
त्विशेषणोदने एव साध्ये यावत्त्वमव्याप्तिवारकतया सार्थकं भवतीत्यतः साध्याभाववत्येव साकल्यं प्रांको जयतिसाकल्यमित्यादिनेत्ववतार
यंति तन्मदं साध्याभाववतिसाकल्यानुक्तावप्यनिव्याप्तिवारकतयैव साध्ये साकल्यविशेषणस्य प्रथमतः सार्थक्यसंभवान् अन्यथा गगना
द्वनिधर्मवान्द्रव्यत्वादित्यादौ पदत्वादिलक्षणान्न तसाध्यव्यक्त्यभाववद्गुणादिनिष्ठाभावप्रतियोगिनिद्रव्यत्वादावनिप्रसंगादिनिध्येयं ननु
साध्यवत्पिहित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य सकलसाध्यप्रतियोगिताकाभावस्य सत्त्वादसंभवः ॥

राम
२

किंच सकलपदोत्तरसाधनाम्ना सकलसाध्यप्रतियोगिताकाभाववतोनुपस्थापनानेन समंसकलपदस्य कर्मधारयोप्यनुपपन्न इत्यत आह सा
 ध्याभावोवेति । तथाच साध्याभाववत्येव साकल्यहेयं ननु साध्येपीति भावः साध्याभाववतिसाकल्यप्रयोजनमाह । नेनेति । विषयैकदेशः क-
 श्चिद्विषयः साध्यनिष्ठसाकल्यस्य साध्याभावच्छेदकावच्छिन्नाभावस्य च विवक्षायाः फलमाह । नवेति । एकव्यक्तिसाध्यके सकलसाध्योक्ता
 वप्यव्याप्तिरग्रेस्थास्यतीत्याशयेन नानेत्युक्तम् ॥ अव्याप्यवृत्तीति । कपिसंयोग्येन त्वादित्यादावित्यर्थः यद्यप्यग्रे हेत्वभावस्यापि प्रतियोगिवै-
 यधिकरण्यावच्छिन्नस्यैव निवेशः करणीय इत्यव्याप्यवृत्तिहेतावप्यव्याप्तिः संभवति । तथापि यथाश्रुतमूलस्य न तत्राव्याप्तिरित्यावेदयितुं व्या-

साध्याभावोवासाध्याभावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताको ग्राह्यः नेन विषयैकदेशनिष्ठाभावप्रतियोगिनिव्यभिचा-
 रिणानां व्याप्तिः नवानानाव्यक्तिसाध्यकसद्देताव्याप्तिः ॥ अव्याप्यवृत्तिसाध्यकव्याप्यवृत्तिसद्देताव्याप्तेर्व्य-
 भिचारिणिचाव्याप्यवृत्तावनिव्याप्तेर्वारणायाभावद्वये प्रतियोगिवैयधिकरणत्वं बोध्यं ॥ व्यवृत्तिहेतूक्तिः । व्यभिचारि-
 णीति । एतद्वत्त्ववानकपिसंयोगादित्यादावित्यर्थः । अभावद्वयइति । साध्याभावे हेत्वभावे चेत्यर्थः । अत्र च साध्याभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यं
 साध्याभावस्य संवन्धेन प्रतियोगिनो यदनधिकरणं तद्वृत्तित्वेन धूमाद्यभाववतोप्ययः पिंडादेः कालादिसंवन्धेन धूमादिमत्वेऽपि नाव्याप्तिः हे-
 त्वभावे प्रतियोगिवैयधिकरण्यं नु प्रतियोगितावच्छेदकसंवन्धेन प्रतियोग्यनधिकरणत्वघटितवाच्यं नेनायमात्मानादित्यादौ साध्याभावव-
 तो घटादेर्विषयतया हेत्वभावप्रतियोगिमत्वेऽपि नाव्याप्तिः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

पं. जा.
३

हेत्वभावोपीति। अपिना साध्याभावसमुच्चयस्तेन विशिष्टसत्तावानूजानेरित्यादौ नानिव्याप्तिः। यद्यपि साध्याभावोपीत्येव वक्तुमात्रोपादकमु-
चितं अपि प्राग्भावे हेत्वभावस्य लाभसंभवान्। तथापि न त्वनियोगित्वं चेत्त्यग्रे न न तस्य हेतुनिर्दिष्टहेत्वाभावपरामर्शसंभवाद्देत्ताभावप्रतियोगि-
त्वं चेत्त्यभिधाने च ग्रंथगौरवं स्यादिति त्वमभिधानम्। प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगीति प्रतियोगिपदं प्रतियोगितावच्छेदकनाशक-
संबंधेनावच्छेदकस्य वैशिष्ट्यलाभाभयनेन हृदाहौ कालिकादिसंबंधेन धूमत्वाद्यवच्छिन्नस्य काष्ठादेः संयोगसंबंधेन सत्वेऽपि नाव्याप्तिः न तस्य
नियोगित्वं हेत्वभावप्रतियोगित्वं हेतुनावच्छेदकरूपेणेति हेतुनावच्छेदकसंबंधेनेत्यपि बोध्यम् नेनात्मभिन्नद्रव्यत्वादित्यादौ साध्याभाव-
वत्यात्मनि वर्तमानस्य प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिव्यधिकरणस्य कालिकादिसंबंधावच्छिन्नद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नाभावस्य प्रतियो-

हेत्वभावोपि प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिव्यधिकरणः न त्वनियोगित्वं च हेतुनावच्छेदकरूपेण बोध्यं ने

नद्रव्यत्वादौ साध्ये विशिष्टसत्तादौ नाव्याप्तिः नित्येऽपि द्रव्यत्वस्य नानिव्याप्तिः न च हेतुनावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिवैयधिकरण्यो-

क्त्येवानिव्याप्तिवारणसंभवान्। हेतुनावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगित्वविवक्षावर्थे निवाच्यं तथासति निर्धूमत्वव्याप्यवान्निर्वह्नितादित्यादौ-
निर्वह्नित्वभेदमादायैव तत्परासम्भवे निर्धूमत्वव्याप्येत्याद्युत्तरग्रंथे वक्ष्यमाणव्याप्त्यलम्बकनापनेरिति ध्येयं हेत्वभावेऽपि प्रतियोगितावच्छेद-
कावच्छिन्नप्रतियोगिवैयधिकरण्यविवक्षायाः फलमाह। नेन द्रव्यत्वादाविनि। अन्यथा साध्याभाववनिगुणादौ विशिष्टसत्ताभावस्य सत्तारूपप्रतियो-
गिसमानाधिकरणत्वादव्याप्तिरेव स्यादिति भावः अत्र द्रव्यत्वस्य साध्यतायां सकलसाध्याप्रसिद्धाऽव्याप्तेरुक्तविवक्षयाऽप्रतीकारादादिपदं नेन ग-

राम
३

रावत्वादिसाध्यस्योपसंग्रहः द्रव्येतरासमवेतमात्रं वा प्रकृते द्रव्यत्वमिति निश्चयेयं ॥ हेतुतावच्छेदकत्वेण हेत्वभावप्रतियोगित्वविवक्षायाः फलमाह
 नवेति । सत्त्वादाविनिद्रव्यत्वादौ साध्ये इत्यनुवर्तते । यत्रैकव्यक्तिकमिति । तथा च द्रव्यं यथि वीत्वादित्यादावव्याप्तिः तत्र सकलसाध्याप्रसिद्धेरित्य-
 र्थः नन्वि तोप्यस्वसात्साध्यसामान्याभावस्यैव निवेशितत्वात्साध्ये साकल्यं न देयमेवेत्यत आह । विपक्षो वेति । एकव्यक्तिकमित्यनुवर्त्यते ।
 तथा च यत्रैकव्यक्तिरेव साध्याभाववती तत्र गगनाद्वनिधर्मवान् गगनान्यत्वादित्यादावव्याप्तिः साध्याभाववतः साकल्याप्रसिद्धेरित्यर्थः । ननु सा-
 ध्यादिभेदेन व्याप्तेर्भेदाद्यत्रैक एव विपक्षस्तत्रत्यलक्षणो साध्याभाववतिसाकल्यविशेषणं न देयमशेषत्वरूपं वा साकल्यं निवेश्य मनोदोषानरमा

नवाविशिष्टसत्तात्वादिना तादृशाभावप्रतियोगिनिसत्तादावनिप्रसंगः यत्रैकव्यक्तिकं साध्यं विपक्षो वा तत्र निर्धू-
 मत्वादिव्याप्यतत्वेन साध्ये निर्वहित्वादौ चाव्याप्तिः तत्र हेत्वभावस्य बन्धादेः प्रत्येकं यावद्विपक्षाद्वनित्वादन-
 आह साध्यवदिति । ह । निर्धूमत्वव्याप्य इति । निर्धूमत्वस्य साध्यत्वे यत्रैकव्यक्तिकमित्यनेनैव गगनार्थना स्यादतो व्याप्यपर्यंतं निर्धूम

त्वव्याप्यस्यापि स्नेहादेः स्नेहादेः स्नेहत्वादिना साध्यत्वे बन्धाभावस्य व्यभिचारित्वात्संग्रहीनदोषायेत्यनुक्तम् । तत्वेन साध्ये इति । निर्धूम-
 त्वव्याप्यत्वेन साध्य इत्यर्थः । प्रत्येकमिति । तथा च हेत्वभावस्य महानसीयवन्हेः साध्याभाववत्सकलार्गनपर्वनाद्यवृत्तित्वादव्याप्तिरिति ।
 भावः अत्र निरुक्तप्रतियोगिवैयधिकरण्यावच्छिन्नसाध्याभावव्यापकतावच्छेदकं निरुक्तवैयधिकरण्यावच्छिन्नयद्वर्मावच्छिन्नाभावत्वं
 तद्वर्मावत्वं व्याप्तिरित्युक्तौ तु नैष दोष इति ध्येयं ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

पं.जा
४

ननु साध्यवत्प्रतियोगिकान्यतरस्य धूमादिमनिसत्त्वादव्यापिरन आह । अत्रेति । तथा च साध्यवत्पदेन निरुद्धलक्षणोपस्थापितस्य साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवत्तावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यान्यपदार्थैकदेशोऽन्यत्वेनादात्म्येनान्वयात्साध्यवत्तविशिष्टसाध्यवत्तावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदासत्त्वान्वापिः गुरुधर्मस्यावच्छेदकत्वोपगमाच्च द्रव्यं दृष्टिवीत्वादित्यादौ द्रव्यत्वत्वविशिष्टद्रव्यतावच्छिन्नभेदाप्रसिद्धानां व्यापिरिति भावः । यद्धर्मविशिष्टबोधकपदसमंभिव्याहृतेनान्यादिपदेनोपस्थापितेन्यत्वादौ तद्धर्मवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वप्रकारेणैवनादात्म्येनान्वयोननु तद्धर्माश्रयप्रतियोगिताकत्वेनेत्यत्र व्युत्पन्नौ प्रमाणमाह ॥ नहीति ॥ तथा च नादश व्युत्पत्त्यस्वीकारे नीलघटेयदप्रतियोगिकभेदसत्त्वान्नीलो घटो घटान्य इत्यपि व्यवहारः स्यादिति भावः अत्र च द्रव्यं घटान्यदित्याद्यप्रयोगान् यन्निष्ठप्रतियोगि
अत्रान्योन्याभावस्य साध्यवत्तावच्छिन्नप्रतियोगित्वाकत्वं व्युत्पत्तिवत्त्वत्वं न हि भवति नीलो घटो घटान्य इति

ताकत्वेनान्यादिपदेन भेदो बोध्यते न दृष्टनिधर्मस्यैवानुयोगितावच्छेदकत्वान् नत एव घटो घटान्य इत्यवधारणसंभवान् नीलघटत्वस्यानुयोगितावच्छेदकत्वपर्यन्तानुधावनमिति मनस्य नीलो घटो घटान्य इत्येव सम्प्रकाशः नथैव प्रकृतोपयोगित्वसंगतेः घटादन्य इति पाठस्तु साध्यवदनेत्यत्र पंचमी समासे लुप्रविभक्तिस्मारितप्रतियोगित्वे प्रकृत्यर्थतावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्य संसर्गमयादियाभानमाहृत्य कथंचित्संगमनीयः घटः पटोनेत्यादौ तु पदपदं मुख्यार्थपरमेव ननु प्रकृत इव पदत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं निपातानिरिक्तस्थले एव नामार्थयोरभेदादिरिक्तान्वयाव्युत्पन्नतया नजोपस्थापिते भेदे पदत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंसर्गेणैव पदस्यान्वयसंभवान् । पदत्वावच्छिन्नप्रतियो

राम
४

गिताकलंतुपदत्वमवच्छिन्नत्वंप्रतियोगित्वंचेति त्रिनयमेवविशेष्यविशेषणभावापन्नंसंसर्गः ननुवस्तुगत्यापदत्वावच्छिन्नंयत्प्रतियोगित्वंन-
 न्मात्रंपदोनेत्यत्रपदत्वावच्छिन्नत्वस्याप्यनुभवसिद्धत्वात् अन्यथाप्रतियोगिताव्यक्तिभिरेवतत्रद्विशिष्टबुध्युपपन्नौपदत्वादेस्तदवच्छेदकत्वमेव
 नस्यात् मानाभावात् अनएवकेवलान्वपियन्येवहिनीलीत्यत्रवह्नित्वंतदवच्छिन्नत्वंप्रतियोगित्वंचसंसर्गमियादियाभासनइतिस्वयमप्युक्तं इ
 त्यमेवचप्रमेयंनास्तिकंबुग्रीवादिमान्नास्तीत्यादिशाब्दबोधानांसंसर्गकोदावेवप्रतियोगितायांप्रमेयत्वावच्छिन्नत्वावगाहितयाभ्रमत्वंसंसर्ग
 प्रकारसाधारणविशेष्यविशेषणभावस्यैवभ्रमत्वघटकत्वात् अन्यथास्वरूपसंबंधेनप्रमेयत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वस्यालीकतयाऽखंडन
 त्संबंधेनप्रमेयस्याभावेधर्मिण्यन्वयासंभवेनभ्रमत्वानुपपत्तेःसदुपरोगेणाप्यसनःसंसर्गमियादियाभानस्यानंगीकारात् क्लृप्तेनपदत्वावच्छि
 न्नप्रतियोगित्वसंबंधेनचाभावेप्रमेयस्यसत्त्वेनतादृशसंबंधेनभ्रमत्वस्यवक्तुमशक्यत्वात् पदत्वादेरन्वयितानवच्छेदकतयातदवच्छिन्नप्रति
 योगित्वसंबंधेनप्रमेयत्वादिविशिष्टस्यान्वयेनिराकांक्षत्वाच्च । अन्यथाघटवत्यपिघटोनास्तीत्यादेःप्रमाणत्वापत्तेः तत्रद्वयत्वावच्छिन्नप्रतियो
 गित्वसंबंधेनघटविशिष्टस्यघटविशेषाभावस्यनत्रसत्त्वात् एतेनसनासमवायिन्यपिगुरादौविशिष्टसनात्वावच्छिन्नस्यसमवायेनासत्त्वव
 पदत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेनघटत्वावच्छिन्नवनोपिघटाद्यभावस्यनतादृशसंबंधेनप्रमेयत्वावच्छिन्नवत्वमनःप्रमेयंनास्तीत्यादौघटत्वाव
 च्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेनप्रमेयत्वावच्छिन्नस्यैवाभावांशेभ्रमत्वमित्यपिप्रत्युक्तं घटत्वादेरन्वयितानवच्छेदकतयातदवच्छिन्नप्रतियोगितासं
 वंधेनप्रमेयत्वविशिष्टस्यान्वयेनिराकांक्षतयातथाशाब्दस्यासंभवादितिध्येयम् । नीलोघटोनास्तीत्यादौतुनीलघटत्वस्यान्वयितावच्छेदकत्वेनता
 दृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंसर्गेननुनीलत्वयदत्वादिप्रत्येकावच्छिन्नप्रतियोगित्वंनीलपदस्यपीनघटस्यवाधिकरणेनादृशप्रयोगापत्तापाप-

प. जा. ५ नेः नीलोपलसितस्य घटत्वमात्रस्यान्वयिनावच्छेदकत्वे तु घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव तथा संयोगेन घटो नास्तीत्यादौ तु नृनीया विभक्तेर्नावच्छि-
 न्नत्वमर्थः संसर्गभूतप्रतियोगितायां तदन्वयासंभवान् किंत्ववच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं प्रतियोगित्वमात्रं वावच्छिन्नत्वसंसर्गेशा संयोगादेः तत्रान्व-
 यादेव विशिष्टलाभसंभवान् न चैव संयोगेन घटाभावस्यैव समवायेन घटविशिष्टद्रव्यत्वाभावनाया समवायेना कपाले घटो नास्तीति व्यवहारपनिः नृनी-
 यां तसमभिब्याहारस्थले न दुपस्थाप्य प्रतियोगित्वस्यैव संसर्गताया व्युत्पन्नत्वात् समवायावच्छिन्नघटप्रतियोगिताकाभावस्य च कपाले विरहान् अ-
 स्तुवा घटत्वावच्छिन्नस्यैव संयोगसंबंधावच्छिन्नत्वस्यापि प्रतियोगित्वांशे संसर्गमर्यादयैव भानं नृनीयां तसमभिब्याहारस्य नियामकत्वाच्च नानि प्रसं-
 गः घटानधिकरणं भूतलमित्यादौ तु लक्षणाया अधिकरणपदमेव घटाधिकरणार्थं कं घटपदं तात्पर्यग्राहकं अन्यथानधिकरणपदेनाधिकरणसामा-
 न्यमिन्नत्वोक्तौ भूतलेन स्पष्टाधः स्यात् न च घटान्वितस्यैवाधिकरणभेदस्तत्र न जावो धनीयः समासांतर्गतनञा मुनरपदार्थमात्रान्वयित्वव्युत्पत्तेः
 अन्यथानीलाघटो घट इत्यादौ नीलघटान्यस्य घटत्वं नीलाप्रमेयः पद इत्यादौ च नीलप्रमेयान्यस्य पदत्वं प्रतीयेत् वस्तुतः ससम्बन्धिकपदस्थले व्यु-
 त्पत्तिवैचित्र्यात् । प्रतियोगितानवच्छेदकं घटानधिकरणं भूतलमित्यादौ घटाद्वान्वितस्यैवाधिकरणाहेर्भेदो भासते अन्यत्र निपदनसुखानुपगमे
 पि घटस्य नाधिकरणं प्रतियोगिताया नावच्छेदकमित्यादिरीत्या निपदनसुखेषु विशिष्टलाभसंभवादिनिनुपरमार्थः पीतः शंखो नास्तीत्यादौ-
 शाब्दबोधस्तु न शंखत्वावच्छिन्नतया प्रतियोगित्वमवगाहने नन्मात्रस्यान्वयिनानवच्छेदकत्वात् शंखवत्तयानिश्चिने धर्मिण्यपि नादृशः प्रयोगात्
 परंतु पीतशंखत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन संसर्गमर्यादया प्रतियोगित्वमवगाहने नञादिपदानां यद्वर्मविसिष्टवैशिष्ट्यावगाहिस्वोपस्थाप्या-
 भावधार्मिकान्वयबोधजनकत्वं तद्वर्मावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेन प्रतियोगितासंसर्गकान्वयबोधजनकत्वव्युत्पत्तेः इयं लुविशेषः यद्वदो नास्तीत्यादि

राम
 ५

शाब्देसांसर्गिकीप्रनियोगित्वावगाहिनाप्रसिद्धेनयदत्तावच्छिन्नप्रनियोगितात्वेननिरूपितापीतः शंखोनास्तीत्यादौतपीतशंखत्वावच्छिन्नप्रनियो-
 गितात्वेनाप्रसिद्धेनैवेत्यादिकं बहुतरयूहनीयं ॥ इतिजागदीशीपंचलक्षणीसंस्तरा ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥
 श्रीगणेशायनमः ॥ साध्यसामानाधिकरण्यपदस्यसाध्यवद्विन्नवृत्तित्वार्थकत्वेसाध्यवैयधिकरण्येत्यादिउत्तरलक्षणेनपौनरुक्त्यापनिरतो-
 व्यावहेसाध्यसमानाधिकरण्यस्येतिनत्वमिनिपरेणान्वयः बहिमानस्यैवव्यधिकरणननद्रुमसमानाधिकरणत्वात् बहिमान्धूमादित्या-
 दाव्याप्रेराह । यदधिकरणेति । यदधिकरणमनधिकरण्यस्येतिव्युत्पत्त्यायस्याधिकरणंसाध्यानधिकरणंनत्वमित्यर्थः ननद्रुमाधिकरणं
 नापीति । साध्यसमानाधिकरण्यस्ययदधिकरणानधिकरणंसाध्यंनत्वं । साध्यनिष्ठासामानाधिकरण्यप्रनियोगित्वम् ।
 साध्यमिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणवृत्तित्वमिनिमावत् । नदनधिकरणत्वमित्यर्थः । साध्यवद्विन्नस्यसाध्यनिष्ठाधेय-
 त्वानिरूपकत्वानद्रुमौनानिप्रसंगः ॥ नुनबहिसामान्यानधिकरणमतोनाव्याप्तिरितिभावः ननुयदादिस्वरूपंयत्किंचिद्व्यक्त्यधिकर-
 णंसाध्योभूतधूमाद्यनधिकरणंनद्रुमकित्वानधिकरणत्वंबह्यादेरप्यतोधूमवान्वहेरित्यादावनिव्याप्तिः । यदाह्यक्त्यधिकरणंसाध्यानधिकर-
 णंननद्रुमकित्वानधिकरणत्वोक्तौनुमहागौरवमतआह । साध्यनिष्ठेति । साध्यनिष्ठाभावप्रनियोगित्वंसदेतोरप्यस्तीत्यतः सामानाधिकरण्याभा-
 वउक्तः नचसाध्यनिष्ठस्यसामाधिकरण्याभावस्यप्रनियोगित्वंसामानाधिकरण्यएव ननुबह्यादावित्यसदेतावनिव्याप्तिः साध्यनिष्ठाभावप्रति-
 योगिवृत्तित्वनिरूपकाधिकरणवृत्तित्वस्यविवक्षितत्वात् वस्तुतः असमानाधिकरण्यंसामानाधिकरण्यसंबंधेनाभावइतिपरमार्थः ॥ ७ ॥

सिं. जा नवैवंद्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः सामानाधिकरण्याभावस्याव्याप्यवृत्तित्वेन साध्यनिष्ठत्वात् एतदस्वरसे नैव वाकल्यान्तरानुसरणादि
 ६ त्परे नन्वेवमपि बहिर्मान्धूमादित्यादिविषमव्याप्तेहेनावव्याप्तिः महानसीयवह्निनिष्ठस्य पर्वतवृत्तित्वाद्यभावस्य प्रतियोगीभूतं यदा येयत्वं
 न निरूपके पर्वतादौ धूमादेर्वर्तमानत्वात्साध्यसामान्यनिष्ठाभावप्रतियोग्याधेयनानिरूपकाधिकरणवृत्तित्वेनौचमहागौरवमनआह । सा
 ध्यनिष्ठाधेयत्वेति । अत्राधेयत्वं साध्यतायदकसंबंधेन ग्राह्यं तेन रूपवान्महाकालत्वादित्यादौ संबंधसामान्येन रूपनिष्ठाधेयत्वानिरूपकेन
 गतादौ हेनोरवृत्तित्वेपिनानिव्याप्तिः सद्गुणोसाध्यवद्विन्नवृत्तौ ननु साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणवृत्तित्वमवश्यहेतुनायदकसंबंधेन
 वाच्यमन्यथा बहिर्निष्ठाधेयत्वानिरूपके स्वावयवे समवायादिना धूमादेः सत्त्वादव्याप्यपत्तेः तथाच सत्तावाद्द्रव्यत्वाद्गूमादेत्यादावव्याप्तिः सा
 साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणाना सामान्यकत्वमिति निष्कर्षस्तेन सत्तावान्द्र
 व्यत्वादित्यादौ न दोषः । साध्यवैयधिकरण्यं । ध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपके जात्यादौ समवायेन संयोगेन वा वृत्त्यप्रसिद्धेः किंचद्रव्यं विशि
 ष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः द्रव्यत्वनिष्ठाधेयत्वानिरूपकगुणादिवृत्तित्वस्य विशिष्टसत्तायासत्त्वादित्यनआह । साध्यनिष्ठेति । धूमनिष्ठाधेयत्वा
 निरूपके जलादौ वन्त्याद्यधिकरणत्वाभावसत्त्वाद्यभिचारिण्यनित्यामिरनो व्यापके निव्यापकत्वं नु प्रतियोगिवैयधिकरण्याय दिनमेव ग्राह्यं ।
 तेन संयोगेन वन्त्याधिकरणत्वस्याव्याप्यवृत्तित्वेनानदभावस्य न प्रायः पिउं वृत्तित्वेपिनानिव्याप्तिः वन्त्याधिकरणत्वगगनोभयत्वावच्छिन्नाभा
 वस्य धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वादितिव्याप्तिरुसामान्यपदं तथाच हेतुनावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नपदमावच्छिन्नाधि

राम
 ६

करणत्वसामान्यभावत्वेन साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्वव्यापकत्वं न द्वमवेत्वमर्थः तेन वह्निनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणजलादौ
 कालिकसंबन्धेन धूमाधिकरणतायाः सत्वेऽपि नाव्याप्तिः । न वा वह्न्यधिकरणत्वाभावस्यापि प्रमेयत्वादिना धूमनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरण-
 त्वव्यापकत्वेऽप्यनिरूप्याप्तिः न च हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन यद्द्वमवेच्छिन्नाभावत्वेन तादृशाधिकरणताव्यापकत्वस्यैव समस्य न केऽधिकरणत्वा-
 भावपर्यंतानुप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यम् । वृत्त्यनियमाकसंबन्धेन हेतुतायामव्याप्तिप्रसंगान् तादृशसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः अस्मा-
 कं तादृशसंबन्धेन यद्देतुसंबन्धित्वतस्य स्वरूपसंबन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वमादाय लक्षणा संभवान् किंचाधिकरणत्वाप्रवेशेऽवस्थादेः
 साध्यत्वे संयोगादिसंबन्धेन रूपादिहेतावतिव्याप्यापत्तिः संयोगेन रूपाद्याभावस्य केवलान्वयितया वह्निनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणत्व-

साध्यवद्भिन्नाधिकरणत्वं चरमाधिकरणत्वांशस्यानतिप्रयोजनकतया तदपहाय द्वयमेकोक्त्या अनूद्य दूषयति तदुभ-
 यमपीति । साध्येत्यादेः साध्यं यदधिकरणानधिकरणान्तत्वाभावः । साध्यस्य यदनधिकरणान्तद्वनित्वाभावश्चार्थः ।

व्यापकत्वादिनिभावः । साध्यवद्भिन्नेति । अत्रापि साध्यवद्भिन्नत्वव्यापकाभावप्रतियोग्यधिकरणता सामान्यकत्वमिति निष्कर्षो बोध्यः तेन स-
 तावान्न व्यत्वादित्यादौ नाव्याप्तिः ननु प्रागुक्तस्यार्थस्य शब्दान्तरेणाभिधानमनुवादः स चानासंभवी साध्यं यदधिकरणानधिकरणान्तत्वा-
 नधिकरणत्वस्य साध्यवद्भिन्नद्वनित्वानधिकरणत्वस्य च प्रागुक्तस्य साध्यानधिकरणानधिकरत्वशब्देना बोधनादन आह । चरमेति । तत्ताधिकर-
 णत्वाभावेन तत्ताभावस्य प्रवेशाद्वैयर्थ्यमसंभवीत्यनुक्तं । अनतिप्रयोजनकतयेति । नथाच प्रकृतलक्षणावाक्यस्य साध्यं यदधिकरणानधिक-

सि. जा. रणंतत्वाभावेसाध्यस्य यदनधिकरणं न ह्यनित्वाभावएवचनासर्वात् प्रागभिप्रेतार्थस्य शब्दान्तरेणाभिधानमेवानुवादः सचात्रसंभवत्येवेति भा-
 ७ वः साध्यमित्यादि साध्यानाधिकरणेत्यादौ मध्यवर्तिनजोव्यत्यासेन चरगाधिकरणत्वाशेन सहान्वयादेव नल्लाभ इत्याशयः । केवलान्वयिनीति ।
 अव्याप्तिरिति परेणान्वयः अव्याप्तेर्हेतुमाह । साध्यनिष्ठेति । नानाव्यक्तिसाध्यके चेति मूलोक्तधूमहेतुमभिप्रेत्यनेन शब्दानुगगनत्वादित्यादौ ना-
 नाव्यक्तिसाध्यकाव्याप्तिविरहेपिन सतिः न्यूनतां परिहरति । क्वचिदिति । विशिष्टसत्तावानुजानेरित्यादावनिव्याप्तिरित्यर्थः विशिष्टधर्मावच्छिन्ना

तत्र केवलान्वयिनिसाध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकाधिकरणाप्रसिद्धानानाव्यक्तिसाध्यके च एकसाध्यव्यक्तिनिष्ठाधेयत्वा
 निरूपकाधिकरणत्वं । साधनाधिकरणव्यक्त्यनुरस्येत्यव्याप्तिः । क्वचिद्व्याप्तिवारिण्यानिप्रसंगश्चादौ । द्वितीये च साध्य
 वैयधिकरण्येयदिसाध्यवत्तावच्छिन्नप्रतियोगिताकोभेदो विवक्षितस्नदा केवलान्वयिनियद्विचयत्किंचित्साध्यवद्व्य
 क्तिभेदस्नदानानाधिकरणसाध्यके सर्वत्राव्याप्तिः । केचिनुसाध्यसामानाधिकरण्यं हेतुनावच्छेदकसंबन्धेन । ॥

धिकरणत्वस्येव नदवच्छिन्नाधेयत्वस्यानतिरिक्तत्वादिति भावः । यत्किंचिदि । साध्यवत्तत्वात्किंत्वावच्छिन्न इत्यर्थः । नानाधिकरणसा-
 ध्यकेति । यत्र साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणं नानानत्रेत्यर्थः । तेन कस्याश्चिदपि वन्हिव्यक्तेर्नानाधिकरणत्वनित्वविरहेपिन वन्हिसाध्य
 कधूमाद्यसंग्रहः । सर्वत्र केवलान्वयिनिनद्विने च सार्वभौममनमुत्थापयति । केचित्तिनि । हेत्वधिकरण इति सप्रम्यथावच्छेदकत्वं तच्च साध्य

राम
७

बहुनित्वाभावेऽनितं । तेनैवेति । हेतुनावच्छेदकसंबन्धेनैवेत्यर्थस्तस्य च साध्यवद्वनित्वेन सहान्वयः साध्यवत्त्वमपियेन संबन्धेन येन रूपेण
 साध्यतानत्संबन्धेन न दूषावच्छिन्नवत्त्वबोधम । तेन समवायेन वन्हेः साध्यत्वे धूमे विशिष्टसत्त्वसाध्यके सत्त्वादौ नानिव्याप्तिः न दधिकरणा
 भिन्नत्वमिति । न दत्पन्नाभावत्वोक्तौ द्वयसत्त्वादित्यादावनिव्याप्तिः गुणाद्यवच्छेदेन द्वयवृत्तित्वाभावस्यैव द्रव्यावच्छेदेन सत्तायामभाव-
 सत्त्वादौ भिन्नत्वपर्यन्तानुसरणभेदस्तु नान्व्याप्यवृत्तिः न द्रव्याप्यवृत्तित्वेन नादृशवृत्तित्वाभाववतीयावतीव्यक्तिसूत्रे ददृशवत्त्ववृत्तव्य-
 मिनिभावः हेतुनावच्छेदकसंबन्धेन हेत्वधिकरण इत्यस्य फलमाह । स्वावयवे संयोगेनेति । अत्र नावपिन स्य निरित्यन्वयः । तथा च नादृशसंबन्धे
 न हेत्वधिकरणत्वाप्रवेशे स्वावयवावच्छेदेन धूमस्य वह्निमत्संयुक्तत्वाभाववत्त्वादहिमान्धूमादित्यादावव्याप्तिः स्यान्न पुनरसंभवः इदं वा
 हत्वधिकरणो तेनैव सम्वन्धेन साध्यवद्वनित्वाभावस्तदधिकरणाभिन्नत्वमर्थस्तेन धूमस्य । स्वावयवे संयोगेन वह्नि-
 मनिचसमवायेनादृशनावपिन स्य निः । चं ज्ञेयत्वादित्यादिके वत्त्वान्वयिनिलक्षणसंभवादिति भावः अत्र चोत्पत्तिकालावच्छिन्ने य-
 देष्टयि वीत्वे रूपवद्वनित्वं नेत्यादि प्रतीत्याद्यदावच्छेदेन दृष्टि वीत्वादौ रूपवद्वनित्वाभावाभ्युपगमे हेत्वधिकरण निष्ठमवच्छेदकत्वनिरवच्छि-
 न्ग्राह्यत्वेन रूपवान् दृष्टि वीत्वादित्यादौ नान्व्याप्तिः । तत्र यदनिष्ठावच्छेदकत्वस्योत्पत्तिकाले नावच्छेदादि निधेयं । तेनैवेत्यस्य फलमाह । वह्नि-
 मनिचसमवायेनेति । हेतुनावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्वनित्वा उक्तौ सम्वन्धसामान्येन हेत्वधिकरणावच्छेदा साध्यवद्वनित्वसामान्याभावो न
 निवेद्यः साधनाधिकरणाद्यवच्छेदानादृशभावस्याप्रसिद्धेः । किंतु यत्किंचित्संबन्धेन साध्यवद्वनित्वाभावः प्रवेशनीयः तथा च हेत्वधिकर-

सि. जा. रा पर्वनाद्यवच्छेदेन धूमादौ वह्निमत्समवेन त्वाद्यभावसत्त्वात् संभव एव स्यात् यदि तेनैव संबन्धेन साध्यवद् नित्वप्रवेशेन स्यादिनिभावः । ननु
 ८ हेत्वधिकरणावच्छेद्यत्वविशिष्टस्य साध्यवद् नित्वाभावस्याधिकरणाप्रसिद्धात्सरासिद्धेः संभववित्तदधिकरणस्यैव तन्निष्ठधर्मावच्छेदक
 तथा गगनजलत्वादौ वह्निमत्सर्वतः संयुक्तत्वाभावस्य धूमवत्सर्वतः नानवच्छेद्यत्वात् न आह नादृशाभावश्चेति । हेत्वधिकरणावच्छेद्यसाध्यवद्
 नित्वाभावश्चेत्यर्थः । संबन्धान्तरेण हेतुतावच्छेदकसंबन्धान्यसंबन्धेन तथा च हेतुमत्सर्वतावच्छेद्यत्वविशिष्टस्य वह्निमत्संयुक्तत्वाद्यभावस्याधि
 करणत्वं पर्वतीयरूपादावेव प्रसिद्धमिति भावः । यद्यपि रूपादौ वह्निमत्संयुक्तत्वाद्यभावस्य व्याप्यवद् नित्वात् न न पर्वनादिकं नावच्छेदकं भावाभा
 वयोरेकत्र ह्यत्यर्थमेवावच्छेदकस्वीकारादित्यप्रसिद्धिना दवस्थानं च महानसादिसंयुक्ते कालिकादिसम्बन्धेन पर्वनादिनिष्ठयदादौ वह्निमत्संयु
 नादृशाभावश्च सम्बन्धान्तरेणान्नैव वर्तमाने सुलभः ।

कत्वाभावस्य पर्वनाद्यवच्छेद्यत्वप्रसिद्धानदोष इति वाच्यम् । इत्थमपि एतद्रूपवानेन द्रुपादित्यादावेतद्रुपाधिकरणावच्छेदेन एतद्रूपवत्सर्वतः त्वा
 भावस्याप्रसिद्धेर्द्वीरत्वात् तथापि पर्वनावच्छेदेन तदीयरूपेण वह्निमत्संयुक्तत्वमित्यादिप्रीत्या व्याप्यवद् नैव चच्छेदकत्वस्वीकारादित्यमभिधानं हे
 तुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद् नित्वाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणं तदन्यत्वे वाग्रंथनात्पर्यं तथा च व्याप्यवद् नैव चच्छेदकत्वस्वीकारादित्यमभिधानं
 हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन साध्यवद् नित्वाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणं तदन्यत्वे वाग्रंथनात्पर्यं तथा च व्याप्यवद् नैव चच्छेदकत्वासत्वेऽपि साध्यवद् नित्वा
 भावविशिष्टस्य यस्याधिकरणं तद्विन्नत्वमादायैवल्लक्षणासंगतिः न च वस्तुगत्या साध्यवद् नित्वाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणं हेत्वधिकरणं

राम
 ८

दन्त्यत्वोक्तौ वह्निमान्धूमादित्यादावव्याप्तिः सावयवावच्छेदेन वह्निमत्संयुक्तत्वाभाववतो धूमस्याधिकरणात्तायाः साधनवत्सर्वनादौ सत्त्वात् साध्य-
 वह्नित्वाभावविशिष्टयद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाधिकरणत्वं हेतुमत्तदन्त्यत्वोक्तौ तु वह्निमान्धूमादिद्वयं ज्ञेयत्वादित्यादौ सर्वत्रैवासंभवः साध्य-
 वत्संयुक्तत्वादिविशिष्टतद्द्रव्यादिव्यक्तित्वस्य गुरुनया प्रमेयरूपत्वावच्छिन्नायाः प्रतियोगिताया इव न द्व्यवच्छिन्नाधिकरणत्वा प्रसिद्धेः केवलस्यापि
 प्रसंग एव विशिष्टधर्मास्याधिकरणानिरूपकत्वावच्छेदकत्वकल्पनादिनिवाच्यं सार्वभौमानां मते प्रतियोगिताया इवाधिकरणताया अपि गुरुधर्मा-
 वच्छेद्यत्वोपगमात् अन्यथा समवेतत्वादिकमपेक्ष्य सत्तावत्समवेतत्वत्वस्य गुरुनया साध्यवह्नित्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावा प्रसिद्ध्या सत्ता-
 वाद्भ्यत्वादित्यादावव्याप्तिप्रसंगान् ननु साध्यसामानाधिकरण्यवतो न तद्भाववत्त्वमतो द्रव्यसत्त्वादित्यादौ व्यभिचारिण्यपि प्रसं इत्यत आह । व्य-

व्यभिचारिण्यप्यव्यभिचारनिरूपकाधिकरण्य एव तादृशितादृशाभाववत्त्वं । सत्तायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यनु-

भवान् । न चैवं गुणकर्मान्यत्वविशिष्टत्वेऽव्याप्तिः । विशिष्टस्यानिरिक्तत्वात् ॥ भिचारणस्त्विनि । तादृशीति हेतुता घटकसम्बन्धेन हे-

तु मनीत्यर्थः । तादृशाभाववत्त्वं साध्यवह्नित्वाभाववत्त्वं अत्रैवानुभवं प्रमाणयति सत्तायामित्यादिर्येवं सत्तायामपि द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यविर-
 हे विशिष्टसत्त्व इति । विशिष्टसत्त्वशब्दप्रतिपाद्यहेतावित्यर्थः यथा शुते गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्ताव्यक्तावव्याप्त्या शंकायामुत्तरं येन तदनिरा-
 सादसंगत्यापत्तेः । अनिरिक्तत्वादिनि । विशेष्यविशेषणाभ्यां भिन्नत्वादित्यर्थः । न तथा च गुणादिकं न हेत्वधिकरणमतो नाव्याप्तिः उभयत्वमपि ।
 एकविशिष्टापरत्वमेव तद्वानिरिक्तमेव नानः स्पर्शवान्मूर्तत्वभूतत्वोभयस्मादित्यादावव्याप्तिरिति भावः यद्यपि हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेत्वधिक-

सि.जा ६ रणावच्छेदेनेत्युक्तावपिविशिष्टसत्तादिहेतौ नाव्याप्तिः न च धूमाधिकरणमहानसाद्यवच्छेदेन पर्वतीयधादिधूमेव न्हिमत्संयुक्तत्वाभावस्य चालनीन्यायेन सत्तादव्याप्तिः महानसादेरपि कालिकादिसंबन्धेन पर्वतीयधूमाधिकरणत्वात् न च साध्यवहनित्वाभाववतायामवच्छेदकत्वादिति वाच्यत्वावच्छिन्नाधिकरणावच्छेदासाध्यवहनित्वाभाववद्वन्निधर्मवत्वमित्यस्यैव फलिताश्रयननद्वयमत्वधर्ममादायैवलक्षणसंभवेन धूमत्वस्य हेतुतावच्छेदकत्वेपि सत्यभावान् तथापि विशिष्टस्यानिरिक्तत्वान्न सत्ताव्याप्तिवारणसंभवे हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणत्वप्रवेशे गौरवमसंभवो वा विशिष्टनिरूपकाधिकरणत्वाप्रसिद्धेः एवं धूमत्वादेव्याप्यतानवच्छेदकत्वेनादूषणकथायां हेतोरुपन्यासो न स्यादित्याशयः ननु विशिष्टसत्त्वस्यानिरिक्तत्वे मानाभावः न च गुणो विशिष्टसत्तावानिति प्रणीत्यभावस्वमानं । गुणस्य विशिष्टनिरूपितधिकरणत्वविरहादेव तादृशप्रणीत्यसंभवान् न च विशि-

अननिरिक्तत्वेन

ष्टनिरूपितमधिकरणत्वं यदा निरिक्तं न दाविशिष्टमेवानिरिक्तमस्तु विशिष्टाधिकरणतायाः कृपाधिकरणतास्वरूपत्वाभ्युपगमात् किंच विशिष्टस्यानिरिक्तत्वे द्वयं विशिष्टसत्तावदिति निर्णयदशायामपि द्वयं न सत्तावदिति प्रत्ययप्रसंगः सत्ताभावबुद्धिप्रतिसत्ता निश्चयस्यैव विरोधितया न दसत्त्वान् ॥ स्वानं च्येण विरोधितानं रक्तत्वेनै गौरवान् एवं विशेषणविशेष्योभयग्राहकसामग्रीविरहेपि विशिष्टग्रहप्रसंगः तदुभयग्राहकसामान्याविशिष्टस्य ग्रहे हेतुत्वकल्पनेपि गौरवानं रक्तमेवेत्यन आह । अननिरिक्तत्वेति । गुरवस्तु विशिष्टस्यानिरिक्तत्वादिनिग्रंथस्य विशिष्टनिरूपितधिकरणत्वस्यानिरिक्तत्वादित्यर्थः । तथा च हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन तादृशवहनित्वाभाववत्वमपि निवेश्य मनो नाव्याप्तिरित्याशयः ननु विशि-

राम
६

४
 ष्टाधिकरणत्वं यदि नानि रिकं विशिष्टं सन्नावानि निप्रतीतेः प्रत्येकनिरूपिताधिकरणनाहयावगाहिन्यैवोपपत्तेः अन्यथा विशेषणाभावनिरूपितरक्षा
 यामपि विशिष्टसन्नावत्प्रतीत्यापत्तेः विशिष्टसन्नावत्तद्वै विशेषणाभाववज्ज्ञानस्य प्रतिबंधकनायाः स्वानं च्येण कल्पनाशनादित्युच्यते न दाप्याह । अ
 ननिरिक्तत्वे नीति प्राहुः विशेषणेति । विशेषणेति । विशेषणानुगुणकर्मान्यत्वं विशेष्यं सन्नातयोः सामानाधिकरण्यात्संबंधस्यैवेत्यर्थः सा सात्संब
 धेन तस्य व्यभिचारित्वादाह । परंपरयेति । अवच्छेदकनाख्यस्वरूपसंबंधेनेत्यर्थः । सत्त्वगुणकर्मान्यत्वं योर्द्वये एव सामानाधिकरण्यमिति प्रतीत्याव
 च्छेदकनासंबंधेन ननु भयसामानाधिकरण्यस्य द्रव्य एव सत्त्वान्वयव्यभिचारइति भावः । नन्वेवं ज्ञेयत्वाधिकरणपदाद्यवच्छेदेन वाच्यत्ववद्भूतत्वाभावस्य
 पटीयरूपादावेव सत्त्वान्नदधिकरणमिन्नत्वमस्येव ज्ञेयत्वादिहेनोरित्यग्रे केवलान्वयिन्यव्याप्तिप्रदर्शनमसंगतमन आह । केवलान्वयिनीति । द्वितीयेति ।

विशेषणविशेष्यसंबंधस्यैव परंपरया व्याप्तत्वात् । केवलान्वयिनिचा व्याप्तेरभिधानं द्वितीयलक्षणाभिप्रायेणोत्पादस्तद्धि

त्यं । तत्र साध्यवद्भिन्नस्याप्रसिद्धत्वादिनिभावः । यद्यपीदं वाच्यं प्रमेयादित्यादौ नादात्म्येन केवलान्वयिनिहेनौ प्रथमलक्षणो व्याप्तिः संभवति प्र
 मेयावच्छेदेन वाच्यत्ववज्ज्ञादात्म्यकत्वविरहेणाऽप्रसिद्धेः । न च यदाद्यवच्छेदेन वाच्यत्ववज्ज्ञादात्म्यविरहो यदत्तादौ सुलभः । तथासति । यदत्वं घटेन वा
 व्यमिति प्रतीत्यापत्तेः तथापि स्वाधिकरणनिरूपितहेतुनावच्छेदकसंबंधेन साध्यवद्भूतत्वाभावोत्रलक्षणाघटकइत्यभिप्रायेण द्वितीयलक्षणाभिधानं
 स्वपदस्य तत्साधनव्यक्तिपरन्यानादात्म्येन पदात्म्यकहेत्वधिकरणीभूतपदव्यक्तिनिरूपितनादात्म्येन वाच्यत्ववज्ज्ञादात्म्यकत्वाभावस्य पदावच्छेदेन
 पदत्वादावेव प्रसिद्धेः वस्तुतस्तु केवलान्वयित्वं हनिमदत्यंताभावाप्रतियोगित्वमात्रं न त्ववच्छेदकगर्भं । तथा च नादात्म्येन किंचिदपि प्रमेयं न केवला

सिं. जा.
३०

न्यपीति द्वितीयलक्षणोऽवतादृशकेवलान्वयिन्यव्याप्तिसंभवात् यथा श्रुतमेव सम्यगिति ध्येयं । नव्यास्तु केकेवलान्वयिनिचाव्याप्तेरितिकेवलान्वयि
सामान्ये व्याप्तेरभिधानं द्वितीयलक्षणमभिप्रायेणेत्यर्थः प्रथमलक्षणो यत्किंचित्केवलान्वयिनितादात्म्येन प्रमेयादिहेतावव्याप्तावपिन सति रित्या
दुःसन्नायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिः सन्नानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यस्यावच्छेदकत्वाभावं गुणादावगाहने इत्यत्र सामानाका
रकप्रतीतिदृष्टान्तयानि । द्रव्यत्वे गुणादनिनत्कप्रतीते गुणावच्छेदेन द्रव्यत्वेऽपि वीत्वसामानाधिकरण्यभावो विषयः गुणस्य द्रव्यत्वानधिकरणान
यातनिष्ठद्रव्यत्वे वीत्वसामानाधिकरण्यभावो विषयः गुणस्य द्रव्यत्वानधिकरणान
दीयमपि इति भावः अवच्छेदकत्वाभावमिति । प्रात्यक्षिकप्रत्ययाभिप्रायेणो हं सन्नायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यादि शब्दस्थलेऽवच्छेद

सन्नायां गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति । प्रतीतिर्हि द्रव्यत्वे गुणेन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिवत्सन्ना
निष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वस्य परंपरासंबन्धेन सामानाधिकरण्यस्य वा । अभावं गुणेऽवगाहने । कत्वोपस्थापकप-
दांतरद्विरहात्तदभावस्य गुणादौ बोधयितुमशक्यत्वात् । किंतु सन्नानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यं न गुणावच्छेदकमित्याकारणवत्तत्र बोधः गुणादावित्य
त्यसमर्थस्य नवर्थेऽन्वयादिनिध्येयं नन्वेवंतादृशप्रतीतेः सामानाधिकरण्यभावविषयकत्वमनुभवसिद्धं विरुध्येत सामानाधिकरण्यस्य व्याप्यवृ
त्तित्वेन नदवच्छेदकत्वाप्रसिद्ध्या तादृशावच्छेदकत्वाभावविषयकप्रतीतेर्भ्रमत्वापत्तिश्च स्यादत आह परंपरासंबन्धेनेति । निरूपकताख्यस्वरूपसं
बंधेनेत्यर्थः । नत्ववच्छेदकताख्यस्वरूपसंबन्धेनेत्यर्थः तथा सति सन्नायां द्रव्येन द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतिप्रसंगात् । सामानाधिकरण्यस्य

राम
३०

व्याप्यजनयाकुत्राप्यवच्छेदकत्वसंबंधेन न स्यात् सत्वात् । न चिनि । तथा च द्रव्यं सत्त्वादित्यादावनिव्याप्तिरिति भावः । न नूक्तदृष्टान्तस्थले वाधक
सत्त्वादवच्छेदकत्वाभावोऽनुप्रतीतेर्विषयः प्रकृते तु साक्षात्सामानाधिकरण्याभावविषयकत्वेन किंचिद्वाधकमस्तीत्यतो वाधकमाह । सजानेति ।
तथा च सजायां द्रव्यवृत्तित्वाभावसत्त्वे द्रव्यवृत्तित्वाभाववद्विन्नत्वधीकृत्रन स्यादिति भावः । ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावोऽव्याप्यवृत्तिरेवेति न द्वद्वेदोप्यव्या-
प्यवृत्तिर्विच्यः तथा च द्रव्यगुणात्मकविभिन्नावच्छेदेन न योः सजायां समवेशात्कुतो विरोध इत्यत आह । द्रव्यवृत्तित्वाभाव इति । न चैवं मूलेन कपि
संयोगीति प्रतीत्या दृष्टादौ कपि संयोगाभावोऽपि न सिद्धे न तत्रापि दृष्टानिष्ठसंयोगावच्छेदकत्वाभावस्य मूलेव गाहनसंभवादत आह । वाधकभाव

ननु सजायामेव द्रव्यवृत्तित्वाभावं सजान द्रव्यवृत्तित्वाभाववती द्रव्यवृत्तित्वाभावो न । सजावृत्तिरित्यादिसर्वजनप्रसिद्धप्र
तीतिवाधितत्वात् । वाधकाभावानुसंयोगतद्भावयोरवच्छेदकभेदेनैकत्र प्रतीत्या तदुभयोरेकत्र सिद्धिः । अतीन्द्रियसाध्य
केऽतीन्द्रिये व्यभिचारिण्यनिप्रसंगाच्च । तत्र सामानाधिकरण्याभावस्य प्रत्यक्षत्वासंभवेनासिद्धेः । न च नदभाववद्वृत्ति
त्वेन तत्र नदनुमेयं । न द्वद्वृत्तिभिन्नत्वस्योपाधित्वात् । इति । कपिसंयोगाभावो न दृष्टवृत्तिरित्यादिप्रत्ययस्यासंभवादिति भावः ।
ननु द्रव्यवृत्तित्वाभावो न सजावृत्तिरिति प्रतीतिरेवासिद्धा द्रव्यवृत्तित्वाभावो गुणावच्छेदेन सजावृत्तिरिति प्रत्ययान् एकशेषस्य कर्तुमशक्यत्वाद्
नो दोषान्तरमाह । अतीन्द्रियेति । मनस्त्ववदणुत्वादित्यादावित्यर्थः । तत्र अतीन्द्रियसाध्यके असिद्धेन ननु प्रत्यक्षासंभवेन पणुत्वं मनस्त्वसामाना
धिकरण्याभाववन्मनस्त्वाभाववद्वृत्तित्वात् एषिवीत्ववदित्यनुमानेनैव तत्र सामानाधिकरण्याभावः सत्प्रतीत्यत आह । न चेति । न द्वद्वृत्तिरिति सा

सि. जा. ११. अथ बहुनिमित्तत्वस्येत्यर्थः । तथा चोक्तानुमाने मनस्त्ववत् हृत्तिमित्तत्वमुपाधिः तस्य च साध्यव्यापकत्वं यदत्वाद्दौसाधाना व्यापकत्वं द्रव्यत्वाद्दौसा-
 ह्यमेदस्या व्याप्यहृत्तित्वे तु साध्यवद्वनित्तत्वात् कित्वावच्छिन्नमेदकूटउपाधिवोध्यः ननु कोऽप्यप्रतिसंधानदशायामुक्तानुमानादेव साध्यवद्वनि-
 त्वाभावसिद्धिरुक्तमसिष्यति अन्यथा व्याप्यनरस्यापि तत्रातिप्रसङ्ग इत्यत आह । किंचिदमित्यादि । तथा च कालो गोमान् गोत्वादित्यादौ का-
 लिकसंबन्धेन हेतावव्याप्तिः । कालिकसम्बन्धेन हेतुमनिमहाकालेनेन संबन्धेन कालहृत्तित्वाभावस्य कुत्राप्यसत्त्वात् न च कालावच्छेदेन गगनादेव
 वसाध्यवद्वनित्वाभावस्य प्रसिद्धिः कालस्य गगनाद्यनधिकरणत्वेन तन्निष्ठहृत्तित्वाभावे कालावच्छेदात्ता संभवान् कालिकसंबन्धेन गगनादेव
 निमित्तत्वस्वीकाराच्च यद्यपि गोत्वाद्यधिकरणतत्त्वात्सावच्छेदेन कालहृत्तित्वाभावस्य तत्त्वात्समानकालीनेन तत्त्वात्सावच्छेदेन गोचरज्ञाने प्रसिद्धिः तन्न
 किंचिदमिदानीमिति प्रतीतिनिर्णयामकविशेषणाना विशेषणहेतुनायांसहेतावव्याप्तिः । नेन संबन्धेनाधिकरणो कालेनेन सं-
 बन्धेन साध्यवद्वनित्वस्य विरहिणोऽप्रसिद्धेः ॥ तत्त्वात्सावच्छेदेन विषयतया स्वविषयकज्ञानाधिकरणतया तन्निष्ठतादृशहृत्तित्वाभाववत्ताया
 मवच्छेदकत्वसंभवान् । तथापि महाकाल एव कालिकसम्बन्धेनाधिकरणं उपाधीनानुन न हृत्तिनाया मवच्छेदकत्वमात्रमिति प्राचीनसिद्धान्तमनु-
 धेत् महाकालनिरूपिविशेषणतया वा हेतावव्याप्तिर्द्रष्टव्या इदमिदानीमित्याकारकप्रतीतिनिर्णयामकविशेषणतया यो विशेषस्तेन हेतुनाया मिति
 व्याख्ययानादृशविशेषणतयाः श्रामेः सामान्यत एव विभिन्नकालीनयोर्नाधाराधेयभाव इति मनेनानुपपत्तिगंधोपि स्वसमानकालीनस्य विषयत-
 याप्यनधिकरणत्वेन नदवच्छेदेन ज्ञाने साध्यवद्वनित्वाभाप्रसिध्यसंभवादिनिध्येयं । अत्र हेतुमावच्छेदकसंबन्धेन स्वाधिकरणोऽस्वनिरूपितहेतुनाव-

राम
 ११

च्छेदकसंबन्धेन साध्यवद्भित्वाभावस्य विवक्षायां न कोपि दोषः साधनगोत्वाधिकरणमहाकालावच्छेदेन गोत्वनिरूपितकालिकसंबन्धेन साध्यवद्
 भित्वाभावस्य यदावेव प्रसिद्धत्वात् साध्यसामानाधिकरण्यत्वयद्वावच्छिन्नाधिकरणावच्छेदयद्वा हेतुवृत्तिकाल्यनाभावप्रतियोगिनानवच्छेदकं न इमं
 वत्त्वाविवक्षितम् । इत्थंच वाच्यं प्रमेयादित्यादौ प्रमेयव्यक्तीनां भेदेऽपि नाभ्यान्नेर्भेद इत्यस्मद्गुरुचरणाः केचिनुस्वनिष्ठं यत्साध्यवद्भित्त्वं हत्वधिक
 रणावच्छेदान्दभावाधिकरणाभिन्नत्वमित्यर्थः । नादृशाभावाधिकरणत्वसद्देनुस्थलेस्वभिन्नव्यक्तावेव प्रसिद्धमनो नाभ्यामिरित्याहुः साध्यवद्
 भित्वाभावाधिकरणत्वसामान्येयनिष्ठत्वयदधिकरणावच्छेदात्त्वोभयाभावस्तत्त्वव्याप्तिः पर्वनीरूपनिष्ठं यत्सर्वनावच्छेदां वह्निमत्संयुक्तत्वाभा
 वाधिकरणत्वं न ननु मनिष्ठं यद्बुधमनिष्ठं न ननु माधिकरणावच्छेदमधिकरणभेदेन न स्य नानात्वान् अन्यथा पर्वनेन दीयरूपेण वह्निमत्संयुक्तत्वमि
 निवत्सर्वने धूमेन वह्निमत्संयुक्तत्वमित्यादिप्रतीत्यापत्तेः अतो वह्निमान्धूमादित्यादौ नाभ्याप्तिः व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वास्वीकारेन नादृशाभावाधिक
 रणत्वसामान्येयदधिकरणावच्छेदात्त्वसामान्याभावस्तत्त्वमित्येव वाच्यमित्यादिकं पुनरुदस्यरत्वादुपेक्षितं वाच्यत्वादिसाध्यकेतादात्म्येन हेतावव्या
 प्रेश्यवाच्यत्ववन्नादात्म्याभावाप्रसिद्धेः एतेन सनायां कर्मणि न द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमिति प्रतीतौ कर्मणोऽवकाशत्वयोः समवायस्याप्यवच्छेदक
 त्वभासते अन्यथा इदानीं सनायां न द्रव्यत्वसामानाधिकरण्यमित्यादिप्रतिपत्तेः एतत्कालस्य कर्मनिरेकान् एवंच यद्देनुव्यक्त्यधिकरणीयहेतुना
 वच्छेदकसंबन्धे साध्यवद्भित्वाभाववच्छेदकत्वं नास्ति नत्वमित्यर्थः कालो गोमानगोत्वादित्यादौ कालवृत्तिनाभाववच्छेदकत्वस्य द्रव्यत्वादि
 निष्ठ आत्मसमवेतत्वादौ प्रसिद्धस्य गोत्वाधिकरणीयकालिकसम्बन्धे विरहान्नाभ्यामिरित्यपि निरस्तमिति संक्षेपः ॥ ३ नि सिंहव्याघ्रलक्षणाद्वयपू
 रणं ॥ श्रीसम्बन् १६४० श्रावणशुक्ल ६ रविवार ॥



इति सिंह व्याघ्र सहिना जागृही शीपञ्चल क्षणी सम्पूर्ण

